

ഭാര്യവരാമൻ

സി. കണ്ണതിരാമമേനോൻ.

ഭാര്യവാമൻ

14734

സി. കൃഷ്ണരാമമേനോൻ.

ഭാഗ്യവരാമൻ

പരമ്പരാമന്നർ ജീവചാരിത്ര്യസംക്ഷിപ്തം

റമകംന്ന

സി. കുഞ്ചിരാമ ഒരു ദന്തന്നൻ

അഴീവേപ്പരുൾ.

കനാംപതിപ്പ്—₹500 കോട്ടികൾ.

1107—1931.

അഴീവേപ്പരുൾ

ഡോതവിലാസം അച്ഛക്കണ്ണൽ

അച്ഛടിച്ഛത്.

പാപ്പാവകംന്ന
റമകംന്ന

{ വില 8-ണ.

ഈ നൂൽ ഉ സീ ക

1.	പ്രസ്താവന	
2.	ധ്യാനഫോകം	
3.	ഭിക	ഭാഗം 1
ഐരല്പ്പായം I	മുഖകൾ	2—5
”	II ജമദണിമഹാഷി	6
”	III കാത്തവീഴ്ത്താജ്ഞൻ	7—13
”	IV അക്രമിയായ അതിഥി	14—16
”	V പരഞ്ഞരാമൻ കാത്തവീഴ്ത്തനമാ ഔഴ യുഖം	17—22
”	VI പരഞ്ഞരാമൻ വരഞ്ഞഡി നേട നാള്	23—24
”	VII ഷൈഖയാജുടെ അഭാഷകൾ	25—26
”	VIII പരഞ്ഞരാമൻ ക്ഷത്രിയവാജ്ഞ ഒള നിരോധം ദാരിപ്പിച്ചുള്ള്	27—30
”	IX ഭാഗം	31—33
”	X കേരളനിന്മാണം	34—36
”	XI പരഞ്ഞരാമനം രഘുരാമനാഭായ ജ്ഞ കൂടിക്കാഴ്ച	37—43
”	XII ലൈജ്ജം മായുള്ള യുഖം	44—51
”	XIII ഓർവ്വരാമൻ കണ്ണനെ ധന ബ്രംഥം പഠിപ്പിച്ചുള്ള്	52—55
”	കംസനം പരഞ്ഞരാമനം	56—58

പ്ര സും ഡ റ

അരക്കുമാംമാ വലിപ്പം ദണ്ഡം
ഹനുമാംകു വിഭേദണം
കൃപഃ പരത്തുരാമയു
സബ്രഹ്മത ചീരജീവിനം.

എന്നാണ് ഭാരതീയർ ഇന്നും വിശ്രസിച്ചുവരുന്നതു്. ഒരു തദ്ദേശാധികാരിയിൽ അതായതു് 5000 കെംപ്പും കൂടുന്നു് ചോക്കളിൽവെച്ചു തിരോധാനംചെയ്യു അര ടാങ്കുമാവു് ഹിമാലയത്തിൽ എറിവിടരെ ഇരിപ്പുണ്ടു് നും സഹായത്തിനു പുംസനും കൃപകും കുടുക്കുണ്ടു് ചില പണ്ണിതവർക്കും അഭിപ്രായപ്പെട്ട കാണാൻടെ. ഇവർ മുന്നപേരും ഭാരതയുല്ലവമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരും മാല്ലും. സാവണ്ണികനവികളും ഇന്ത്യപട്ടംകെട്ടാണിള്ള കൈ കണ്ണതാട മഹാഖലി പാതാളിലോകത്തു് ഇന്നും അധി വസിച്ചപോതുന്നില്ലതെന്നും രാമാധനക്കമാപ്തചിഹ്നങ്ങൾ പേരുക്കും ഹനുമാൻ കല്ലിവന്തത്തിലും വിഭേദണാൻ ലക്ഷ്യിച്ചും ഉണ്ടെന്നു വിശ്രസിച്ചുവരുന്നു. ചീരജീവിക കൂൽ അത്ഭ്യനും പലതുകൊണ്ടും പ്രമാണഗണനീയനും ആര യ പരത്തുരാമൻ മഹേന്ദ്രപർത്തത്തിന്റെ മുകളിൽ—അതായതു് ഗണുംജില്ലയുടെ തലസ്ഥാനമായ വർഹംവും റിക്കനിനു 32 നുംഒക്കു തെക്കുപടിഞ്ഞരായി മുണ്ടാസാ രംജാവിന്റെ ജമിന്താവിലിൽ ചേന്ന് 5000 അടി ഉയര ത്തിൽ കാണപ്പെട്ടുന്ന കുലപർത്തത്തിൽ—ഇന്നും തവറ്റു

ചെഞ്ഞ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവന്മാണ് ഭാരതീയരിൽ പലരുടേയും പിശോസം. ഭേദതായുള്ള സ്ത്രിയും ശ്രീരാമാവതാരകാംബത്തിലും ദ്രാചരയുഗത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണവത്താരകാംബത്തിലും ശ്രീരാമിനെ റണ്ട് യുഹകാലങ്ങളിൽ ജീവിപ്പിരിക്കാമെങ്കിൽ പ്രാതുക്കാണ്ട് ഈ കലികാലാംബം പരത്രരാമനും ജീവിച്ചിരുന്നതും. പുരാണപുത്രങ്ങൾമാരിൽ ഏററുവും പ്രധാനമായ ഒരു ഗംഗാനം പരത്രരാമനും ക്ഷേത്രക്കണ്ഠത്തിട്ടുണ്ടെന്ന പരിശേഖരിപ്പുണ്ടും. പരത്രരാമനെക്കണ്ടിച്ചു അനുബാവിക്കാത്ത ചുരുംണ്ണങ്ങൾ അഭ്യർഥാദാരാണാങ്ങളിൽ കൂടുവാണ്. വിശേഷിച്ചു കേരളവും പരത്രരാമനുമായി അഭ്യർഥ്യമായ ഒരു വസ്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന സംഗതി പുരാണത്തിലൊന്നും മാത്രം അടക്കിന്മാനമാക്കാതെ തെളിക്കിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതുമാണ്.

കാളിഭാസന്നർ കംബംമുതല്ലോളി ചരിത്രാന്നപ്പെട്ടു മാറായ മഹാകവികളിലും ചരിത്രജ്ഞാനം അവരുടെ കൂടുതികളിൽ പലേടങ്ങളിലും പരത്രരാമനം കേരളവുമായും ആ വസ്യത്തെ സുചിപ്പിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. കേരളാംപ്രതി ത്രി ത്രി ത്രി ത്രി ത്രി ചരിത്രങ്ങളിലും എന്നുമിപ്പാത്ത ദാഖലപ്പെട്ട വെള്ള തിഹ്യങ്ങളിലും കൈകുസ്തതികളാണുന്ന നിലവിൽ താഴ്വി ക്കെളവാം എപ്പിലും ദൈയന്ധവാദവുകയില്ല. ആയു നികച്ചരിതുകാരന്മാരിൽ മഹാകവി ഡോക്ടർ കാഗോർ തു ട്രേഡിനു മഹാനാർ പരത്രരാമനെ സംബന്ധിച്ചു ചരിത്രം അളിക്കുന്ന മിക്കാഡവും സഹതിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കംബത്രം ഓൺഡിഷൻ പ്രാഹമനാക്കമായി വലിയ മുലും നടന്നിരുന്നുവെന്നും ഗ്രൂപ്പമനാക്കുന്ന നേതാവും അംഗം പരത്രരാമനും നിരുന്നുവെന്നും ഇംഗ്ലീഷും തുടരുന്നതിൽ ആയുധപണികളിലും കുണ്ടി

ഗ്രിന്റ് റപ്പോക്കിളിയുള്ള ബ്രാഹ്മഗംഭീരാട്ട് തോറുപോക യാണ് ചെയ്യുതെന്നും ഡോക്ടർ ടാറ്റോൾ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കേരളവും പരശ്രരാമനമായുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി പല വാദപ്രതിവാദങ്ങളും അടക്കതക്കാലയ്ക്കു നടന്നിട്ടുണ്ട്. സാമുദായികവഴക്കകളും സാമ്പത്തികവഴക്കകളും ചരിത്ര തത്ത ബാധിക്കുന്നതായാൽ യാത്രമഹരിതും വൈളിപ്പേട്ട നാത്മി. കംഡോൺതതാരുടെ ആദിപ്രായങ്ങളെ പെഡപ്പേട്ട ത്രാവാൻ ചരിത്രസംഖ്യക്കു കുമപ്പേട്ടതാവുന്നതല്ല. കേരളത്തിന്റെ ആദിമചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു നിത്ര പണ്ണം പതിഞ്ഞുനുകൊല്ലും മുമ്പ് (1093-ൽ) ഇതെഴുതുന്നാൽ പ്രസിഡം കുറിപ്പിയിരുന്നു. അതിൽനിന്നും ചില ദേശങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചു ഇവിടെ ചേക്കാം:—

“ഈ പതം എറാണ്ടിൽ നിന്മിക്കപ്പേട്ടതും പാ യോദ്യപരിജ്ഞാം എന്ന മുഹപ്പൂട്ടിക്കൊണ്ട തുടങ്ങുന്നിം പരത്തിയതുമായ ഭത്കളിന്നാടവും കൈമുഖവവ്യംതി നൂ മുന്നോ നാലോ ആരുളിരം കൊല്ലും മുമ്പുള്ള കേരളത്തെ പീക്ഷിക്കുന്നതായാൽ പരശ്രരാമൻ എന്ന ഒരു ദേശത്തോപം കൂട്ടി കേരളത്തിൽ കടിയേറിപ്പുംകൊണ്ട് വന്നരാരെ കണ്ണ വെന്നും വരാം, കണ്ണില്ലെന്നും വരാം. ജമദഗ്നിപുത്രനും, കാത്രവീഞ്ഞാജ്ഞിനധനതാവും, ക്ഷത്രിയാനുകരണം ആയ ദേശവരാമൻ ഭ്രതായുഗത്തിലെ പുരാണപ്രയഷങ്ങളായ ശ്രീ രാമസ്വാമിക്കും ആരുധ്യവേച്ചു കീഴിട്ടക്കാണി മലയവ്യത്താണി ലേജ്ഞ തച്ചല്ലുചെയ്യാൻ വന്നവെന്നും മാത്രമല്ലതും, വീര മാത്രം തുടസ്സിയ പാവണങ്ങളുടെ മോചനാന്തിനായി സപ്തജ്ഞവലങ്കൊണ്ട് സമ്പാദിച്ചു (വജ്ഞാനാട്ട് വാദപ്പിയാലും ശരി), ആദിശവിവാസിക്കുള്ള കീഴിട്ടക്കാണി കയ്യുംപ്പേട്ടതിനു

തായാലും ദരി) ഇഴ രാജുത്തെ പ്രധാനമാക്കി ഭദ്രനമായി കൊച്ചുത്തവെന്നും മറുമുള്ള സംഗതി ഭത്തക്കണ്ണടയിൽക്കൂടി ടി കണ്ണിപ്പോക്കില്ലും വലിയ വൈഷ്യമുമില്ല. * * * ദോപ രജഗത്തിലായിരിക്കുന്നും പരമ്പരാമന്ന് കേരളത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് കേരളത്തിന്റെ പഴക്കം തോപ്പുറി രാമായണം ഭാരതം തുടങ്ങിയ ഹിന്ദുസംസ്ക്രാന്തങ്ങളും പാഥ്യാത്മികാർട്ടുകളും അടച്ചിന്ധനമല്ലെന്നും പരമ്പരാമന്ന് കേരളത്തിൽ ആയുസ്ത്രിക്കുന്നതിനു അനുപസ്ഥിതിയും തിരുമന്ത്രങ്ങൾക്കും എതാംഖണ്ഡങ്ങൾക്കും സമമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതുവിധമാണും കേരളത്തിനും 5018 കൊല്ലുതന്ത്ര പഴക്കമുണ്ടെന്ന് അരതായതു് പരമ്പരാമലപ്പട്ടികകൾ കേരളത്തിൽ വന്നതു കലിഞ്ഞാരെന്നതിനും മുമ്പിലായിരിക്കുന്നതും മരംകളിൽ നൃംഖങ്ങൾ സപീകാഞ്ചമായിത്തെന്നയിരിക്കുണ്ട്.”

പഴയ കാപ്പോട്ടൻ സ്റ്റോട്ട് തുടങ്ങിയ യുഹാപ്പിലെ നാവികക്കുർ 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തെക്കിനാസമുദ്രത്തിലെ ഒരു സിംഗാണ്ട് തുടങ്ങിയ പേരിപ്പുകളും ആരഞ്ഞുലിനാ വക്കരയും കണ്ണപിടിച്ചു് ആ വക്ക ലിക്കേകളിൽ അവവരുടെ കെട്ടിനാട്ടി അവിടങ്ങളിലുള്ള ആലിമനയിവാസികൾ ഉള്ളപ്പെടുത്തു ചരാചരങ്ങൾ സ്വന്തം രാജുത്തെങ്ങുടുക്കാവകാശപ്പെട്ടതും എന്നും തീർപ്പുപ്പെട്ടതി. കൊള്ളപ്പല്ലു് അമേരിക്കാപ്പോക്കുകൾ കണ്ണപിടിച്ചു് പോത്തുനീലുകാങ്കെ സ്വന്താക്കി. പുതിയ കാപ്പോട്ടൻസ്റ്റോട്ട് യുവതക്കിൾചെന്നു കെട്ടിനാട്ടി പോന്നിരിക്കുന്നു. ഇതാംകേൾക്കേണ്ടെന്നുണ്ടു് പ്രിൻസിപ്പിൽ എന്ന കട്ടിയേറിപ്പാക്കൽ മുലതപ്പത്തിനും വിപരീതമായിട്ടുണ്ടു് ആ വക്ക പ്രദേശങ്ങളിലെ ആലിമനയിവാസികൾക്കുന്നു ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്ന കാഞ്ചം സംശയംണ്. ഇന്ത്യക്കാരായ പട്ടംളക്കാരെക്കാണ്ട് ഈ

ന്റുകാരോടു യുദ്ധംചെയ്തു പിടിച്ചടക്കിയ ഇന്ത്യക്കാർട്ട സപ്രത്യക്കൾ പ്രീടിജ്ഞ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ സപ്രതാങ്കിട്ടും ഓൺ ഇന്നും കിടക്കുന്നതു്. പ്രസ്താവ ക്ഷത്രിയപ്രേഷിയായ കൈ വീരചുരുഷൻ രാജാവില്ലാത്ത കൈ ജനസ്ഥഭായ തേരുടക്കുടി കേരളത്തിൽ വന്ന റിപ്പ്ലീക്കൻ കൊടിനട്ടി കേരളം ആരു ജനസ്ഥഭായത്തിന്റെ സപ്രതാക്കി കൊടുത്തു വെന്ന കമ കെട്ടുകമയാവോന്നമെന്ന പറയുന്നതിന്റെ ശന്ദിസ്ഥാനമെന്നാണോ?

കേരളവും പരത്തുരാമനമായുള്ള വ്യാധി നിശ്ചയിക്കാൻ അതു എഴുപ്പുത്തിൽ സാധിക്കായില്ല. പുരാണത്തിലെ സാഹിത്യത്തിൽ വന്നചേരംവുന്ന അതിശയോക്തി കൂർത്തു തജ്ജിയാഥും ചീരഞ്ഞീവിതായ പരത്തുരാമൻ കേരള സ്ഥാപകനായിത്തന്നെന്ന സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവെന്ന കാണാം. കേരളത്തിലെ സ്ഥലപുരാണങ്ങൾ തോങ്കിയാൽ പരത്തുരാമനമായി വ്യാധപ്പോരത മുഖ്യമായുള്ളടക്ക പ്രാദേശിക ഇംഗ്ലീഷ്യത്തിനും എന്ന കാഞ്ഞം സംശയമാണോ. ആലപ്പുഴയിലെ കരളോക്കുത്തിൽ, കൊല്ലുങ്കാട്ടു പെരുമാംകേക്കുത്തിൽ, തിക്കമാംകുന്നു്, തിക്കവള്ളുത്തി, തിക്കവല്ലും, തിക്കവിപാമല, തുകാടിജുത്തി, തുള്ളിവപേരുത്തി, പഞ്ചനുത്തി, മാത്തോലിക്കുന്നു്, മുകാംവി, വരകുത്തി, വക്കല, വെപ്പുള്ളം, രാമനാട്ടകര എന്നീ പ്രാദേശികങ്ങളും പരത്തുരാമനമായുള്ള വ്യാധി. ചരിത്രപ്രസിദ്ധംാണോ. ഉംഗിൽപരിശൃംഖലയും റാമനാട്ടകര ദേശത്തിങ്ങായും ചരിത്രങ്ങൾ പരത്തുരാമനായി വ്യാധപ്പുട്ടിരിക്കുന്നവെന്ന കേരളചരിത്രകർത്താക്കിമാർ സങ്കരിക്കുന്നണ്ടോ.

സ്രോതസ്സായ തത്ത്വജ്ഞനും തത്ത്വജ്ഞവർ മാത്രമല്ല വടക്കുള്ള

കൊക്കണ്ണൻ പരമ്പരാമന്ത്രനായാണ് അവരുടെ രാജ്യസ്ഥാപകനായി കൈതിപ്പോകുന്നതും. ശാസ്യാരഭ്യത്വിൽ നന്നാൻ തലമുന്നമായ പിശവാർ എന്ന പട്ടണത്തിന്റെ പേരും ദൈവ പരമ്പരാമഘരം എന്നായിരുന്നവനും പരമ്പരാമനും ആ ദേശക്കാരം തമ്മിൽ ബന്ധം ഉണ്ടായിട്ടണെന്നും അവിട്ടുതെ ചരിത്രകാരരാർ പറയുന്നു. ഗോകർണ്ണ തതിനു പടക്ക പരമ്പരാമം എന്നൊരു ശ്രാമദിണ്ടി. ഈ ശ്രാമത്തിൽ പരമ്പരാമൻ പാഠത്തിട്ടണെന്നോ അവർ പായുന്നു. അദ്ദുഷാമിൽ ഇതുപത്തിരണ്ട് രംജാക്കന്നമംഗരുടും കൂടും വാഴി പരമ്പരാമൻ രംജും ഭരിച്ചിരുന്നവെന്നും ആ രംജുത്തിനു പരമ്പരാമരാജ്യമെന്നു പേരുണ്ടെന്നും അവിടത്തുകാർ പറയുന്നു. അദ്ദുഷാമിൽ ലക്ഷിച്ചുൻ്ന എന്ന ദിക്കിൽ പ്രൂഢപുത്രാനഭിയുടെ തീരത്തും പരമ്പരാമക്കണ്ണയും എന്ന കൈ പുണ്യസ്ഥലമെന്നും.

160 കാതം നീളത്തിൽ കിടക്കുന്ന കേരളത്തിൽ 108 ഭഗ്നാലയവും 108 ശിവാലയവും 108 വിജ്ഞജ്ഞത്വവും പ്രതിജ്ഞിച്ചു കേരളത്തിന്റെ ഇളക്കം പരമ്പരാമനംണ് തീരുത്തുതെന്നു കേരളോസ്ത്രത്തിയിൽ പറയുന്നു. കേരളത്തിൽ അണിപ്പുത്തമണ്ണും ഇം അണിപ്പുത്തത്തിന്റെ ചേണ്ടുകെംബുണ്ണം സമുദ്രം പിന്നാക്കാവോയി കേരളം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവക്കും ആ അണിപ്പുത്തത്തിന്റെ ചേണ്ടുകെളു നിത്തംചേയു പരമ്പരാമനുപുരി ദി ബഹുമാനംതോന്നാതെ തരമില്ല. ഇന്ത്യക്കാരം കേരള സ്ഥാപകനുന്ന നിലയിൽ അനന്തപരകീതി സന്ധാരി ചുംഖം പരമ്പരാമൻറെ ചരിത്രം, വിസ്മൃതിക്രാന്തി കഴിപ്പാം എല്ലാ വിദ്യാത്മകളും പാഠച്ചിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയുണ്ടതില്ലെല്ലാം.

പരതുരാമൻറെ അമ്മ രേണകയും അതു വീരപുത്രയും നേരം അച്ചന്നേരം അമ്മ സത്യവതിയും ക്ഷത്രിയസാതതിക കൂൺ. ഇതുകാരണം രാഹതിൽ ക്ഷത്രതോജന്നും അധികമുണ്ടാവാൻ ഇടവന്നതാണ്. സത്യവതിയുടെ സഹായം നാണ്ട് വിശ്വാമിത്രരെന്ന രാജർഷി. ഇതുകാരണം വിശ്വാമിത്രനും പരതുരാമനും തമിൽ ബന്ധുക്കളുണ്ട്. പരതുരാമൻ ജമദഗ്നിയുടെ നാലാമത്തെ മകനാണ്. സുഹോംഗൻ, വസു, വിശ്വാവസു എന്നിവരാണ് ഇദ്ദേഹത്തിനേരം ആഞ്ചുംതാക്കാമുണ്ട്.

‘ഓർമ്മവരാമൻ’ എന്ന കൈ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകം സ്കൂൾ ക്ലബ്ബിൽ നിന്നും മകൾ വായിപ്പാൻ കൊണ്ടാവന്നു. ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ മനസ്സിൽത്താഴെ ഒരു ശ്ലോകം തജ്ജമമെപ്പുണ്ട് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കും സഹായിക്കും ചെയ്യു. വായിശ്രദ്ധ പുസ്തകം തജ്ജമമെപ്പുണ്ടുമുകളിൽ അവിവു വല്ലിക്കമെന്ന കൈ വിചാരം മെ അന്നാണഭാഗിയിൽനില്ക്കും. കന്നരണ്ടു മാസംകൊണ്ട് തജ്ജമ കഴിഞ്ഞു. ഇന്തിനെ കിരാഡിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തുണി മാന്ന് ഒരുലഭ്യാട്ട് ശക്രഹ്നിിഷ അവർക്കൾ ഇംഗ്ലീഷുള്ള പക്ഷപ്പേണ്ടു കാണാക്കും ഇതും അച്ചടിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും. അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യു. അച്ചടിക്കുട്ടത്തിൽ എല്ലിക്കാൻ തക്കവേണ്ടാം ഇംഗ്ലീഷ് കരട്ടപക്ഷപ്പേണ്ടുകൾ എഴുതിയതും മിസ്റ്റർ പിഡ്ഹിതനെന്നുണ്ട്. അച്ചടിപ്പിക്കയാണെന്ന കിൽ രണ്ടു പുതിയ അല്പായങ്ങൾ കൂടെ ചേർത്താലെ ചരിതം പുണ്ണമാവുകയുള്ളതെന്ന് തോന്തി, കേരളനിന്മാണം എന്ന 10-ാം അല്പായവും, കംസനം പരതുരാമനമെന്ന കട്ടാവിലെന്ന് 14-ാം അല്പായവും നാണ്ട് പുതു

തായി എഴുതിച്ചേര്ത്തതണ്ണ്. ഇങ്ങിനെയാണ് ഈ പ
സൂക്ഷം അച്ചടിപ്പീകരിച്ചാണ് ഇടയായതു്.

‘ആമർപ്പരത്രരാമജീവചരിത്രം’ എന്ന ക്രാ പുന്ന
കു. 1089-ൽ ഇംഗ്രോന്റുസറസ്പതി എഴുതി ഭാരത
വിലാസം അച്ചടിക്കാൻ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധംചെയ്യിട്ടു
ണ്ടു്. അദ്ദേഹം ഭാവിയിലെ പരിത്രകംരഹാക്ക പരത്രരാ
മചരിത്രം എഴുതുവാൻ തനിക്കു സിലിഡേച്ചടിത്വാളിക്കളിൽ
ചരിത്രകളാണ് സ്വന്തവിച്ഛേഖണംക്കക മാത്രമണ്ണം
ചെയ്യിട്ടുള്ളതു്. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അധികമായ വിവര
സാഹചര്യം ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടെന്ന തോന്നന്നില്ല.
അതുംവരും ചില പാഠങ്ങളാണ് ഇല്ലെന്നും പറബാൻ
തരമില്ല. വില്ലാത്മികൾക്കു വായിച്ച മനസ്സിലുംക്കൈതു
ക്കാവള്ളും പ്രതിചാദനരീതിയെ കൊ നായികരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.
ചരിത്രജ്ഞന്മാക്കപ്പേണ്ടഗമായിത്തീരംവുന്ന വുതിയ പിബ
രസാളാനും ഇതിൽ ചേപ്പും സാധിച്ചിട്ടില്ല. വുന്ന
ത്തുർക്കോവിലക്കുള്ള ഗ്രന്ഥശാഖരത്തിൽ പരത്രരാമൻ
എന്ന ക്രാ സംസ്കൃതരൂപം എന്ന് കാണകയുണ്ടായിട്ടു
ണ്ടു്. ആ ഗ്രന്ഥം ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലേക്കു് സ
ഹായമായിത്തീരെം എന്ന പരിശോധിച്ചപും തരഫേ
ടിക്കില്ല. കേരളവും പരത്രരാമന്മായുള്ള ബന്ധത്തെ സം
ബന്ധിച്ചു് അധികവിശ്വരങ്ങൾ ശൈവരിച്ചു് ഇന്നിയെങ്കിൽ
പതിപ്പു യേണ്ടിവന്നാൽ അപ്പോൾ ഇതിൽ ഘടിപ്പിക്കാം
മെന്ന വെച്ചിരിക്കയോണു്. കേരളത്തിന്റെ ആദിമചരിത്ര
വും കേരളസ്ഥാപകന്റെ ചരിത്രവും അറിത്തിരിക്കേണ്ട
തും എതാര കേരളീയന്റെയും കത്തവ്യക്കമാണെല്ലാം.

തുംവേഗരുകു, {
I—1—07. }

എന്നു്,
സി. കണ്ണത്തിരാമമേനോൻ.

ഗ്രീവരഹ്രഹമൻ

ബുധക്കാരവപ്പുംരം സ്ത്രിതമുഖോ
 രാജന്യകാലാനലോ
 ബിഭ്രാണഃ ചരിത്രം കരേണ തക്കണ—
 പ്രദ്രോതനോഭ്രംബ്രം
 വിഭ്രംബിംഗവതാജകാവലയവാ—
 നാഷ്ടാദയൻ വിഷ്ണു
 ജീയാഭജപലയജനസ്ത്രമഹിതോ
 റാമയും ദാർശനഃ.

ഭാഗ്യവരാമൻ

കു മി കു

സകലജനസമുദായത്തിനേറിയും യമാത്മായ അടി
സ്ഥാനം നീതിവേബാധി, ധർമ്മപരിഷയും ആക്ഷണം.. ഈ
അടിസ്ഥാനത്തെ നിലവിൽത്തുവാൻ എല്ലാ ക്ഷതിയങ്ങൾ നി
ം സ്വയിതരഭേദം. രാജാക്കന്നാർ കർത്തവ്യക്കമം ദിശാവേറാ
തിരിക്കുകയും പ്രജകൾ ധർമ്മാർത്ഥത്തിൽനിന്നു പുതിചലി
ക്കുകയും ചെയ്യേം അധികമം എല്ലിക്കുന്നു. ഈദാനെ
യുള്ള ഘട്ടങ്ങളിലാണ് കരണാനിയിച്ചായ ദൈവം ഭോക്ക്
തതിൽ അവതരിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഭിഖിയാരെ ദിക്കി
ക്കുകയും, ശിഖിയാരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു് ലോകത്തിൽ
ധർമ്മത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇതാണ് അന്തപ്രമാധ ദേ
വൽഗ്ഗീത നാശം പരിപൂരിക്കുന്നതു്. ഇതുതന്നെന്നാണ് ന
മുടക്ക പുരാണങ്ങളം ലോഹിക്കുന്നതു്. ഈ പുരാണങ്ങൾ
ഈശപ്രസം കമ്പത്തവണ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടും, ഇനി
ക്കല്ലിയായി അവതരിക്കുമെന്നും പ്രസാദിക്കുന്നു. ഭേദതു
യുഗത്തിൽ, രാജാക്കന്നാർ അവരുടെ കലാമം മനുക
ഭജി. അവർ ഭോഗസൂഖ്യത്വാദിപ്പാരി മാത്രം ചിന്തിക്ക
കയും, അതിനീറ പുതിക്കായി പരിത്രമിക്കുകയും ചെയ്തു്
വനു. അവർ പ്രജാപരിപാലനവിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ച
തെയില്ല. സപാത്മലാഭത്തിനായി ആ അരച്ചനാർ പ്രജ
ക്കുളു ഉപദ്രവിക്കുട്ടി ചെയ്തുവനു. അതുകൊണ്ടു് ധർ

സംസ്ഥാപനത്തിനായി ഇംഗ്ലേഷ് ഭേദിയിൽ അവതരിച്ചു. ആ അവതാരവുകൾ കൈ മുംബാക്കലത്തിൽ പിറന്നു. ആയോധനവിലും പറിച്ച് അദ്ദേഹം അധമ്മിസ്റ്റനാരായ ക്ഷത്രിയരെ കൊല്ലുകയും, അവതരിട കുടംബങ്ങളെ നണി പീക്കുഞ്ഞു ചെയ്യു. ആ വീരൻ ഇഷ്ടപരത്തോന്നാ പ്രാവഞ്ഞം ഓരതവയ്ക്കിന്നു നാനാഭാഗങ്ങളിലും സാമ്പരിച്ചു. ഈ ശ്രദ്ധനും ആദാമത്തെ അവതാരമായ ഈ മഹാത്മാവി നന്ദിക്കാൻ ഭാഗ്യവരംമന്ന് അമൃതം പരിത്രാമന്ന് ഏ നാ പരാബ്രഹ്മവോദയന്തു.

I. ஸ்ரீ கிளா

പ്രാചീനകംഡത്ത് ദാമിശ്ചോർ ഹിന്ദുസ്ഥാനം
എന്ന വിളിക്കുന്ന ഗംഗാതീരലും ഒരു അനവധി-
ചെറിയ രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ രാജ്യങ്ങൾ പല
രാജാക്കന്നാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു.
ആ സംസ്ഥാനങ്ങൾ
കൂടി പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും മാത്രമല്ല, അവിടെനിന്നും
യി ചൊത്തും വച്ചതും അനുഹാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു.
അനുഹാരങ്ങളിൽ പ്രാഹ്ലാദരാജൻ അധിവസിച്ചിരുന്നു.
അവയെക്കു കാബക്കാണ്ട കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കാരോ
ക്കിലുകൾ മാത്രമായിരുന്നു. കാരോനിഥം തപസ്പിമാരായ
യ കാരോ ആരണ്യാർ പുതമിത്രകളത്രാഭിക്കേണ്ടതു പാത്രം
വന്നിരുന്നു. ഇതിനും പുറമേ അനശ്വരത്തിലെ തന്നുംകു
ളിൽ അന്തിമായി കാരോ ആത്രമങ്ങളായിരുന്നു. കാ
രോ ഉച്ചത്തിലും ശിശ്യന്മാരേഞ്ചേരുടി കാരോമഹാഭവിഷ്യം
നിവശിച്ചിരുന്നു. ആനിമാർ ധനികന്മാരായിരുന്നില്ല. ദ
ക്കുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള മോഹവും അവരിൽ വേതനിയിക്ക

നീല്പ. ഇതുകൊണ്ടാണ് അവർ വനമല്ലുത്തിൽ വാസ മറ്റുമുള്ളത്. ഈ മഹാമിശ്ര വളരെ കത്തുക്കിയ നിലയിലാണ് ജീവിതം ദയിച്ചുപോന്നിരുന്നത്. കാട്ടിൽ സുക്കിക്കുമായി കിട്ടിയിരുന്ന കാഞ്ഞികളിൽ ഇലകളുംനായിരുന്ന അവർ കൊണ്ടിരുന്നത്. പ്രാത്മനജ്ഞം തച്ചല്ലും ഫോമ വും ചെയ്യും ഇംഗ്രേസിനുപരിനെ സേവിക്കുക എന്നാജ്ഞായിരുന്ന അവരുടെ പ്രവൃത്തി. ഈ അനാധിവാസപ്രിയമായ മഹാമിശ്ര പരികളിൽ സന്താനങ്ങളുടെംബായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ ജീവിതം ലഭ്യവായിരുന്നു, ആവശ്യങ്ങൾക്കായി അവരുടെ പ്രാഥമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ വിചാരം അതുകൂടിശുമായിരുന്നു. ഇതുകാരണം ജനങ്ങൾക്ക് ഈക്കാലത്തുള്ളിട്ടുപോലെ പ്രാരംഭ്യം ദാരംഭിക്കാൻ അക്കാലത്തിലെ നികുതിയിലാണ്. ഇന്നു നാശജൂതപ്പോലെ വിദ്യാലയങ്ങൾ കൂം അന്നംബാധിയിരുന്നീല്പ. ഇന്നാത്തേഴ്സ്പോലെ വിദ്യാത്മികൾക്ക് അനുഭവയല്ലെന്ന് പ്രായംചെന്നാൽ ഉടനെ അവരുടെ ഫോറുനായക്കു മുക്കനാമെന്ന് അടക്കാൻ ആകും. അക്കാലം മുതൽ ആ കുട്ടി മുക്കനാമെന്ന് കട്ടുവോഗങ്ങളിൽ കൂടി കൈവന്നുനിലായിരുന്നു.

വിദ്യാത്മികൾ പ്രഭാതത്തിൽ ഘുഞ്ചയീരും ശരംപും യാനംചെയ്യുകയും, മൂംക്കാം കഴിച്ചു് ആത്മരൂമത്തിലേല്ലെങ്കിട്ടു മട്ടാണിവരികയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ അവർ തോട്ടത്തിലും ചെടിക്കുള്ള നാശ്വരകയും, പാചകരാലയിലെ ആവശ്യത്തിനുള്ള വിശക്ഷിതികൾക്കും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ചെയ്യുകൾഡിനത്താൽ ഗമയുമായി പഠനത്തിനിരിക്കുന്നു. ഈ നാനു മദ്ധ്യാഹ്നവരെ പരിചുതിനശേഷം അവൻ മുക്ക

നാമശനംകാപ്പും ലഭ്യവായങ്കൊണ്ട് കഴിക്കേന്നു. പിന്നെ ഒ സ്ത്രീനു നാഴിക വിശ്രമിക്കുന്നു. അനന്തരം അഭ്യർത്ഥിയുന്നും അവത്തിക്കുകയും, നാലുമണിയാട്ടക്കൂട്ടി നിത്തകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ അതിനശേഷം തങ്ങളുടേയും മുക്കവിന്റോയും വസ്ത്രങ്ങളുടുത്ത് അടച്ചത്തും നാദിതീരത്തിലേജ്ഞു പോകുന്നു. ആ നദിയിലെ തുലജാലത്തിൽ വസ്ത്രങ്ങൾ നന്ദിച്ചു വെട്ടിപ്പുവരുത്തി, അവർ കൂളിച്ചു സസ്യങ്ങളും പൂരി എത്തു ഉത്തിശ്വാസം മന്ത്രം. വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഇടത്തിനാശശേഷം അവർ ദീപത്തിനുമുകളിൽ മുക്കും പ്രാത്മക നടത്തുകയും കീർത്തനംചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടുമണിക്കൂറും കഴിച്ചതിനശേഷം അവർ അതാഴമുണ്ട് കംലേ കിടന്നരഞ്ഞുന്നു. അക്കാലങ്ങളിലെ പിംഗാത്മികൾ പരിപ്പിനപുാമേ, ചില വേലകളുടുടർന്ന് ചെയ്യുന്നമെന്നാം കുറിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തെ ദിവാദ്വാഹിപ്പുമായ ജീവിതജീവനാകട്ടെ, ആത്മവിദ്യോഗശക്തായ പരീക്ഷക ഇംകട്ട് അക്കാലത്തുനായിരുന്നിപ്പ്. മിതമായ ജീവിതം കൊണ്ടും ക്രമാധി വ്യാധാമംകുറണ്ടും, തുലാധാരകൊണ്ടും പ്രകൃതിരമാനിയമായ പരിസരങ്ങളുടെക്കൊണ്ടും ഇട്ടുടിപ്പുള്ള പരീക്ഷയുടെ ഉപദ്രവം ഇല്ലാജ്ഞകൊണ്ടും അന്നത്തെ വിദ്യാത്മികർ ഇന്നത്തെ അവരുടെ സഹോദരനും രേഖാർഥം അധികം ആരോഗ്യംജിവരായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ വരുത്തും പറ്റാൻബന്ധം കൊല്ലും ഒരു തുമ്പിയുടെ മുക്കുന്നാമന്നെ പിരം പിന്നെറു നിലയിലും മുക്കപ്പറിയെ മാതാപിന്നെറു നിലയിലും കുതി സ്നേഹിച്ചു വശ്രമാനിച്ചുവോതന്തിൽ ആയും മിശ്രഭ്യും. മാതാപിതാക്കാശാജട ലാളനായും മായ

വളർത്തലിൽനിന്ന് മോചിതരാക്കുന്നതു അവക്കൊരി ശാര സിങ്കാക്രമത്തിൽ വളരുവാനും ജീവിതരീതി ഉറപ്പിക്കുവാനും സാധിച്ചു. തന്നിമിത്തം സ്വന്ധമന്ത്രിൽ മട്ടണിച്ചെത്യുന്നുപോൾ ആരോഗ്യപരവും ഉപയോഗപ്രഭവും, പരിത്രാഖലവും ആയ ജീവിതം നയിക്കാൻ അവർ ശക്തരായി. തങ്ങളിടെ ബഹുഭാജനമായ മുക്ത്വത്വവും അവർ കഴിക്കും. വിസ്തരിച്ചില്ല.

അക്കാദമ്മജുലീലെ മുക്കാമമാർ മിതമായ ജീവിതം നിലച്ചുവോന്നു. വിശ്വപ്പിനെ എഴുപ്പുത്തിൽ നെമിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതു അവർ തങ്ങളിടെ സമയത്തിൽ അഡ്യികും ആഗവും അല്ലെങ്കന്തീനും, ശേഷം ഓഗം തപസ്സിനും വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങപ്രായീനം മാത്രമാണ് ഒരു ധനമായി അവർ കര്ത്താപ്പുന്നതും.

അദ്ദേഹാജ്ഞ സ്വന്ഥമ്പരിത്യാഗികളെ ആർ ബുഹുഭാജിക്കാതിരിക്കും? സാധാരണാധാരങ്ങൾക്കു കമ്മ ഇരിക്കുന്നതു. അക്കാദമ്മജുലീലെ സകലരാജാക്കന്മാരും ഈ ആശ്രൂഢം സന്ദർഭിച്ചിരുന്നു. അവർ അവിടെയുള്ള മഹാപിംബങ്ങൾ എന്നുവെന്നുണ്ടുമാണുകയാൽ പതിവായിരുന്നു. മന്ദാരവ്യമകളിൽ നിന്ന് മുക്കാമാരാക്കുന്നതു ആശിഖാർ വേദങ്ങൾ പഠിക്കുയും, സ്വന്ധമായ സമയങ്ങളിൽ വിദ്യാത്മികളെ പരിപ്പിക്കുയും, സംതൃപ്തിശയംടും സമാധാനത്താട്ടും ജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്യുവോന്നു. പണ്ണചുലവിസ്തുംതെ വിദ്യ അല്പസിക്കുവാൻ അന്ന് സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. ജനങ്ങൾസമ്പാദം കൊഞ്ചമാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നതെ വിദ്യാഭ്യം സത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

2. ജീ മദ ശ്രീ മഹാഷ്ഠി

റാംഗാത്രീമലപ്രദേശങ്ങളിലെണ്ണായിരുന്ന അത്രമാറ്റം തിലഹാനിൽ അംഗം ജമദഗ്നിമഹാഷ്ഠിയാംഗ് വസിച്ചിരുന്നതും. ഇദ്ദേഹം ഭൂമിവാഹവരവയിൽ പെട്ട കരാളത്തോ. ഈ ഉദാഷ്ഠി രാഘവദേശജ്ഞം ശ്രൂവില്ലെങ്കിലും അഭ്യൂതിയു നിപുണനമായിരുന്നു. പ്രഭാസജിത്തും എന്ന രാജാവിന്റെ മകളായ രേണുകയെ ഇദ്ദേഹം സഹായമിണിയായി സ്വീകരിച്ചു. രേണുകയും നാലു പത്രങ്ങൾണ്ണായി. കു വിലത്തെ അത്രാംഗം രാമൻ. ബാല്യദശയിൽത്തന്നു രാമന് ശ്രൂവില്ലെന്തല്ലരനായിരുന്നു. അതിനാൽ വേദങ്ങൾ വികിനാതിനോടുകൂടി ശ്രൂവില്ലെങ്കിലും ഈ ദുനിക്ഷമാരന് അംഗീരങ്ങിന്റെ ശ്രമിച്ചു.

ശ്രൂവില്ലയിൽ തനിക്കുള്ള വൈദശഭ്യംകൊണ്ടോ മുള്ളിവരായ്ക്കും രാമൻ ഇംഗ്രേറനെക്കുറിച്ചു തപ്പല്ലെച്ചു. ഈ ദുനിക്ഷമാരന്റെ പേരിൽ സന്ന്വാദം ജനിക്കകയാൽ മഹേശപരൻ ഇദ്ദേഹത്തെ ശിഷ്യനായി സ്വീകരിച്ചു. ഇതുകാരണം മഹേശന്റെ മുന്നിൽവെച്ചും രാമൻ അശ്രൂഢ്യം ചെയ്തുവന്നു.

ശ്രൂവില്ലയിൽ കൂമാരനാളു പാടവംസണ്ടോ മഹേശ പത്രനായ കൂമാരസ്വാമി അസൃതാവാവശന്നായി. ആ കൂമാരൻ കൈ മത്സരപരീക്ഷ നടത്തി രാമനെ തേരല്ലിക്കണമെന്ന നിയുക്തിയും. മാഹാരാജനെ വിധിക്കൽത്താവാക്കി പരിശീളിച്ചു തിവസം തീമ്പ്രയാക്കി. മത്സരപരീക്ഷയും നടന്നു. രാമൻറെ പ്രഭ്രാംഗസംമർത്ത്യൂം കണ്ണകോണ്ടിരുന്ന മഴവുംപരൻ വളരെ തുള്ളനായി അവന്റെ കൈ പരത്തു (വെം്പഴ) സമ്മാനിക്കയും ചെയ്തു.

രാമൻ ഇം സമ്മാനവും വാദ്യി അപ്പേരുടെ ഒരു ശ്രദ്ധ മത്തിലുണ്ട് മടങ്ങി. മഹാവിജ്ഞ തന്റെ പിതാവിനു സമാനിച്ചിരുന്ന കൈ പഴയ ചാപവും അശ്രൂമത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അതു ചാപവും രാമൻ കരസ്ഥമാക്കി അതിൽ അറുപ്പുണ്ടോഗാം പരിശീലിച്ചുവന്നു. എട്ടുംത്തരത്തിലും മുള്ളു അരുയുധങ്ങൾ പ്രഞ്ചാഗ്രിക്കന്നതിൽ രാമൻ വിദ്യഭ്യാസ തന്ത്രിന്റെവകുലും, തന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പരഞ്ഞ വിനെ ഷോകനാ തിക്കിലെല്ലും കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ഈ ക്ഷാരഭാതത്താലും ‘പരമ്പരാവാടക്കിയ രാമൻ’ എന്ന ത്രംമായ പരഞ്ഞരാമൻ എന്ന പേരിൽ അതു ദക്ഷികമാരൻ അറിയപ്പെട്ടവൻ ഇടയായതു്.

3. കുംതു വിഞ്ഞാൻ അജ്ഞന്മൻ

അക്കാലത്തു് നന്മാനാദിച്ചട തീരപ്രദേശത്തിലും ശുശ്ര രാജ്യങ്ങൾ ഫേഡയരാജ്യവംശങ്ങാരായിരുന്ന ഭരിച്ചിരുന്നതു്. മാമിജ്ഞതിയായിരുന്ന അവകാട തലസ്ഥാനം. ഫേഡയരുവാഡരിൽ അജ്ഞന്മാരായിരുന്ന അദ്ദീക്ഷ. പ്രസിലി നേടിയതു്. അദ്ദേഹം കൃതവീഞ്ഞൻ എന്ന രാജാവിന്റെ മകനായതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു് കാർത്തവീഞ്ഞന്മൻ എന്ന പേരണ്ടായതു്. ഈ രാജാവു് ദത്താദ്ദുരുത്തു് കിടിമായി തപസ്സുചെയ്തു. അജ്ഞന്മൻ ഒരു ഭക്തി ഭൂം വിഷു ഭൂം കാണ്ടു് ദത്താദ്ദുരുത്തു് ചെയ്തു. ദത്താദ്ദുരുത്തു് സഹാരും. കരഞ്ഞും ഓല്യുശായ കൈ രമ്പവും എതിരില്പാത്ത ശക്കിയും നാശകി. കാർത്തവീഞ്ഞൻ സമാനം സ്പീകരിച്ചു് തന്റെ തലസ്ഥാനനഗരായിലേക്കെ മടങ്ങി. ഉടൻതന്നെ

இங் உண்மைதொடர்க்குடி ராவளாக் பறிவாரணைக்கோடு
குடி மாவிச்சுதியில் சென்று சுய். கால்வீஞ்சுமாயிரும் செய்தின்றிடப்பேர் ஏன் என்ற இழைவேவர்யாய் ஸி வரை வூஜிக்களைமொற் அவர்வி விசுவரிச். அந்தகொள்கீ அவர்வி நம்தாதிரத்தில் தாமஸமாக்கியும், அவர்வென்ற போஸ்தாற் வூஜிஜூவறுநிலை ஒவுடையைப்பூா குறகைக்கிழம் செய்து. ராவளாக் ஸ்தாநம் செய்து படிவப்பூநிக்குத் தாலுகோள்கீ கை ஶிவபெரிங் உண்டாகி. அதன்தாநம் குற கேதான் ஹாப்பர்னிலிருக்கிற பூக்காருமானஸ்காயின் குற லிங் கெதான் ஹாப்பர்னில் பூக்காருமானஸ்காயின் குற லிங் கெதான் கூசித்து. அது ஸமயம் கால்வீஞ்சுக் குற உண்டாகி கூர ஸம் தான்ற பதிமாரோட்குடி ஜலந்தியையின் நம்தாலுகிறபெண்ணினி. அது காலதி கடிதூசெல்லுண்டின் ஹா

അടിനിന്ന് തന്റെ സഹസ്രം കരങ്ങളുടെക്കാണ്ട് വിലങ്ങ ഒരു കണ്ണ ചിഡ്ക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രികൾ വലു അഥവാ കരജ്ജും ചുവപ്പും തുണിയ്യായി അതിലിബാൻഡി. അം വർ യോദ്ധും തുണിക്കവാനം തുടങ്ങി. പുഴയിൽ വെള്ളം, ചൊന്തിവരികയും, തീരം അരതികുമിക്കകയും ചെയ്യു. രാവണന്റെ അരിക്കുത്തു വെച്ചിരുന്ന ഘൃജാദ്വയം ഒളിപ്പിലും കുട്ടിക്കുപ്പുട്ടു നശിച്ചു. തന്റെ അഗാധമായ യുദ്ധത്തിന് വിജ്ഞം നേരിട്ടുകൂടാൽ രാവണന് കണ്ണമിഴിച്ചു ദാക്കി. പരിശ്രാന്തനായ ആ രാത്രിനുംവീരൻ എഴു നേരോടി അട്ടാത്തുള്ള കുട്ടിക്കുമേൽ ചെന്നറിനു.

കുന്നിന്റെ മുകളിൽ എത്ത്-യതിനാശമാണ് രാവണന് തന്റെ വിചാരങ്ങളും കുമ്ഹപ്പുട്ടുത്തവാൻ സാധിച്ചുതും. അംഗാർ ആ ജവപ്രവാഹത്തെ ശാഖ മാറി കൂടു വിക്ഷിച്ചു. ‘ഈ വള്ളര ആയുദ്ധകരായി രിക്ഷാവച്ചു?’. എന്ന് അംഗാർ കൗവിയം പരിശേഷ തേരംടെ ചാന്തു. ഇപ്പോൾ ശ്രീജ്ഞകാലമാണ്. എന്നും അരതിതീക്ഷ്യതയോടെ ജപലിക്ഷ്മാഡണ്ട്. മശാശണകിൽ എവിടെക്കുളംഡായിട്ടില്ല. നദിയിൽ വേരേവിധത്തിൽ വെള്ളം വന്നുചെങ്കവാൻ വഴിയും കാണണ്ടില്ല. ഇതു ചെട്ടുന്ന പുഴയുടെ തീരങ്ങൾക്കുപേരിക്കുന്നതുവരുണ്ടും വെള്ള ഫൈംക്കേടുണ്ടാവാൻ കാരണമെന്തും? ഇങ്ങനെയുള്ള വിചാരങ്ങളിൽ നിമശ്ശനായി കാച്ചുനേരം അംഗാർ ആയാൾ ആ കുന്നിനേർത്തുനേരു ഇരുന്നു. അപ്പോഴും ജവപ്രവാഹ തതിന്റെ ശക്തി ഒന്നു ശമിച്ചു. എന്നല്ല, അംഗാർ തന്നെ കൂടു നിലച്ചു. മുഖ്യങ്ങളിൽ കൂറി രക്ഷപൂർവ്വിച്ചി

അന്ന് തന്റെ ഭര്യയാരെ കുന്നിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന് രാവണൻ വിളിച്ചു. അവർ കാരണത്തോടു മുഖം വെള്ളം പാടിപ്പാക്കാനു ശുചിചാരിതമായാണെന്നു വെള്ളം കുന്നിൽനിന്ന് കുന്നം കാരണം ആരാൺതവിംഗൻ കു ഭര്യയാട്ട് രാവണൻ ആജ്ഞാവിച്ചു. യജമാനന്റെ കല്പനയെ അനുശീലിപ്പാനായി അവൻ നദീതീരത്തിൽക്കൂട്ടി കാട്ടകയും, എത്രയുള്ളകരഹം ഒരു സംഭവം കുശാകയും ചെയ്യു. കാർത്തവിൽക്കൂട്ടും തന്റെ കരണംകളുക്കാണ്ട് പരിക്കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാമിറിംഗർ ജൂ കുംബ ചെയ്യുന്നതും അവൻ കണ്ടു. ഭര്യൻ ഭയവിഹപചരായി. അവൻ വജ്രിക്കാട്ടകളിട ലുടക്കിൽ കളിച്ചിരുന്ന് സംഗതി സമ്പ്രദാം ദോഷി മനസ്സിലാക്കി. കുംബാനന്തരം കാമിനിമാർ കരജ്ജു കയറി അവജന്ത വസ്ത്രങ്ങൾ എടുത്തു ധരിക്കുകയും, കാർത്തവിൽക്കൂട്ടും അവരോടൊപ്പും വന്നുചേരുകയും ചെയ്യു. കെട്ടിനിരത്തിയ വെള്ളം പുഴയിൽ ചെന്ന ചുന്ന്. വെള്ളപ്പുംകും തീരെ ഇല്ലാതായി.

ഈ സംഭവങ്ങളും കണ്ണുകൊണ്ടിരുന്ന ഭര്യൻ കു ടിക്കിതച്ചു് രാവണൻ അട്ടക്കൽ ചെല്ലുകയും, വിവരമെല്ലാം വിശദമായി അയാളെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു.

രാവണൻ വിവരമെല്ലാം സമ്പ്രദാം അവിച്ചു. ഈ സംഭവം കാരണം തനിക്കു് അവമാനവും, ഇള്ളപ്പും പറിയതായി ആ വീരൻ വിചാരിച്ചു. കാർത്തവിൽക്കൂട്ടും പ്രതികാരം ചെയ്യാമെന്ന് രാവണൻ തോന്നുകയും, അതിനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അട്ടക്കാലേജ്ജു പോകുകയും ചെയ്യു. സഹസ്രാവായ കാർത്തവിൽക്കൂട്ടും അട്ടക്കാർ രാവണൻ ശക്തിയെന്നും മലിനപ്പെ. കാർത്തവി

ംഗൾ രാവണന്റെ തഹരടി ചുററിപ്പിടിച്ച താഴ്ക്കയും, അവൻറെ കയ്യും കാലുമെല്ലാം ബഡിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് ആ പരാക്രമി ബന്ധനസ്ഥലായ രാവണനേയും കൊണ്ട് തലസ്ഥാനത്തെല്ലു മടങ്ങി. രാജാധിരിൽ എ തതിയതിനാദശം കാത്തവീഞ്ഞൾ രാവണന്റെ എല്ലപ്പും അടിച്ചുനൂക്കി കെട്ടിച്ചു വിട്ട് ഇപ്പോരും പറഞ്ഞും രാവണ! നീ മടങ്ങിപ്പോയാലും, എന്നാൽ നിന്നും ഒ ക്കിയെല്ലാറിയും, വിനേന്നും നീ അധികം ചിന്തി കാതിരിക്കണം. ദിനേനക്കാർ ബലവാദാർ വേരെയു ണ്ണനും നീ കാംബവള്ളുന്നാം.

കൈ വലിയ വീരരാജാനും കേൾവിപ്പുട്ടിങ്ങനും രാവണനും അതിനാദശം വളരെ ഇളിഭ്രംഥിയിൽത്തീർന്നു. കാത്തവീഞ്ഞൻറെ ആത്മാഭിമാനത്തിന് അനുഭൂതികൾ അര തിരിപ്പാതായി. അദ്ദേഹം അഹക്കാരികളിൽ അദ്ഗുസ്തരായിത്തീർന്നു.

ഉത്തമമാക്കി ശേഷി വലിച്ചവല്ലിച്ചവക്കേബുദ്ധിക്കു കുമയും വിനയവും കൂടിക്കുടി വരികയാണ് പതിവും. ഈ തതപം കാത്തവീഞ്ഞനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. തന്നെ ഭജവീഞ്ഞത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന് സ്രായമായ അഭിഭാവം തോന്നിയിരുന്നവകിൽ അധികം തെറവില്ല. അദ്ദേഹം കൈ ശക്രന്തനും ആ യിരുന്നു. എന്നാൽ ആ നിലയിൽവിന്ന് തെറവി താൻ സമ്പ്രാക്ഷതനാഭനും അദ്ദേഹം ദടിച്ചുതുടക്കി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാത്രവാർത്ത തുഡിച്ചിരുന്നവു കിൽ ഈ മുഖ്യമായ വിചാരത്തെ മുളയിൽത്തന്നെ നാല്കി

ക്കെള്ളയാമായി ഒന്ന്. പുന്നാൽ ലോകത്തിൽ അരങ്ങനെയും സംഭവങ്ങൾ അപൂർവ്വമായിട്ട് സംഭവിക്കാറല്ലോ. യഥമാനം ഒന്ന് ഇപ്പുംപും നന്നായും പറഞ്ഞതോ തന്റെ സമ്മാന്ത്രിപ്പം, സ്ഥാനമാനന്മാദിം നധ്യപ്പൂട്ടുത്തവാൻ അതാണോ ശ്രമിക്കുകയോ കോണ്ടുമാരും, നിരോധിപ്പാൻ ആളിപ്പാതെ വന്നുലോ രാജാവിന്നോ അശക്താം. കമ്മിറാനു വലിക്കുകയും, അംഗദുഃഖം, കാനാനാവാരയോക്കെ പുഷ്ടിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണി.

അരംബന്ന ത്രാദ്യമാദ്യം മഹായ്മിഭാരതദ നേരെ കുറെ ദൈക്ഷക്കെ സാമ്രാംഗം കാട്ടിയിരുന്നു. ഈ കേതിബേദ്ധമാ ദാഖല ക്കയിച്ചുവന്നു. കെട്ടവിൽ അവക്കട നേരെ പരമ പുസ്തകമായി. മുന്നും അംഗദുഃഖം മഹായ്മിഭാരതദ വണ്ണം വാലക്കും ഇട്ടിട്ടും സാമ്പാദിക്കും, അവക്കുവേണ്ട നാതാല്പൂം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കുറച്ചുകഴിത്തെ പ്പോൾ ഈ സന്റുദായം അഭ്യാർ നിർത്തണമെയ്യു. എ ശാമാത്രമല്ല, രണ്ട് മഹായ്മിം വന്നകംബാന്തരത്തുകൊണ്ട് അയാൾ അവരെ കുറപ്പുട്ടുത്തവാനും തുടങ്ങി.

അഭ്യാ! ഈ മഹായ്മിം വളരെ അഫക്കാരികളും യിത്തിന്നിരി ശാന്നി. അവർ ഇട്ടിട്ടും എന്നെന്ന വന്ന കാണ നില്പി. അവക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാണമില്ല. അവക്കട ജീവ സന്ധാരണത്തിനാവണ്ണായ കാല്യനികർ അവക്കു കാട്ടിന്നിന്നതനെ കിട്ടുന്നുണ്ട്. എന്ന കാത്ത പീഞ്ഞും തന്ന തന്ത്രാം പാണ്ടു. ഇതുകാരണം കാത്തവിന്തും വന്നതിലും ഒരു ഘലവുക്കുണ്ടുമാണെന്നു മറിച്ചുനില്പിച്ചുത്തുടങ്ങി. മഹായ്മി മാരെ ആക്ഷേപിച്ചുനേരുക്കി. ഈ കുറക്കുത്തം ചെയ്യുകതെന്നും മഹായ്മിം കാത്തവിന്തുംനോട് അപേക്ഷിച്ച ഫാത്മി

ചു. പ്രാദംനയെ ചൈകക്കൊള്ളുന്നതു് തന്റെ അശൈക്തിയും ഒരു അടണംമായി അവർ വിചാരിച്ചുകൂടിയണ്ണോ അംഗേഹം തനിനു തോന്തി. അതുകൊണ്ടു താൻ സ്പീക്കിച്ചു ഏതെന്തു അംഗേഹം കൗത്തടി ബലപ്പെട്ടുത്തി. കാട്ടിലും മരങ്ങളെ ഷൂം പെട്ടിമറിക്കാനാണോ അംഗേഹം വിനേ തുറിത്തു്. തന്റുലാ മനിമാരകെ ബുദ്ധിച്ചുട്ടുകൾ വല്ലിച്ചുവന്നു. അവ കുറു കുറു ഗ്രാസാധനങ്ങൾ കിട്ടവാൻ തരപ്പെട്ടില്ലെന്നുമാ തുമ്പു, പണ്ണംലകൾ കെട്ടവാനുള്ള ഈ ഉച്ചർഭവം ലും ല കിക്കാതുയിരുത്തണി.

ഈ തുരകാണ്ടം കാർത്തവീഞ്ഞൻ തുപ്പിപ്പെട്ടിപ്പി. അംഗേഹം കാട്ടാക്കു തീയിച്ചു ചെട്ടു. അതോടുകൂടി ചണ്ണംശാലകൾ സ്നേഹാഖി. എന്തിനു, മഹാഷ്ഠിമാക്കും കേഷപ്പും കാജ്ഞനി കഴും, പാക്കവാൻ ആത്മരൂമാഖേം ഇപ്പുംതായിരുന്നു.

ഈ പ്രകാരമുള്ള സക്കടങ്ങൾ സഹിപ്പുന്നു വിഘുതതിയിലൂത്തതിനാൽ വേറു വല്ല രാജുണ്ണാളിലും ചെന്നതാമസി കുകയാണോ നല്ലതെന്നു് മഹാഷ്ഠിമാർ വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ ആവക രാജാക്കന്നാർ കാർത്തവീഞ്ഞൻറെ സാമന്തരാഭാഗി അന്നതിനാൽ അംവരം കാർത്തവീഞ്ഞൻറെ കുരസപാവം കാണിച്ചുക്കൊണ്ടു് മഹാഷ്ഠിമാർ ദയപ്പെട്ടു.

നിരാരായ മഹാഷ്ഠിമാർ മഹേശപരബര ശരണംപും പിശകങ്ങൾ, വള്ളരെ സക്കടത്തോടു ഇപ്പുഴാം ഉണ്ടാത്തി കുകയും ചെയ്യു. അപ്പേണ്ണു ഭേദം! രാജാക്കന്നാരല്ലോം അര ഹക്കാരികളായിരുന്നീരിക്കുന്നു. അവർ അവകുടെ കുത്തവ്യുക്തംങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു് അധികാരിക്കാരാലായിരുന്നിന്നിരിക്കുന്നു. തന്നെള്ളടെ പ്രജകളെ വഴിചൊല്ലു സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു പകരം അവർ കിന്നമായി ഉച്ചവിച്ചുവരുന്നു.

തെന്തേള്ളപ്പോലുള്ള സാധ്യക്കൊള്ളും. അവൻ നിങ്ങയും മദ്ദിക്കു
ണ്ണ. കുഞ്ഞാനിയേ! തെള്ളിടുട രക്ഷജ്ജായി എന്നെതക്കിലും
ചെയ്യണാം!

ഈ പ്രാഥമ്യ മാർഹന്ന് സ്പീകറിക്കുകയും അവരെ ①
കമ്മിക്കാമെന്നു വാദാനും ചെയ്യുകയുംചെയ്തു. ഇന്നേന്നും
ഞോ മഹാശിവൻ മനസ്സാവത്താരമെടുത്തു് ജമലഗിരുടുട
സാലാമാസ്ത മകനായി ചിന്നാന്തു്. റാമൻ എന്നപേരേം
കുട്ടിയാണോ ഈ മുനിക്കമാരൻ വളരുത്തു്. കൈ മുംഖം
ഞാകുവതിലാണോ ജനിച്ചുതെക്കിലും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധി
പ്രയിൽ ചിദശ്വനായിത്തീർന്നു്. കൈ ക്ഷതിയന്നേണ്ട പ്രി
ഡിനുംനാണ്ടിം അദ്ദേഹത്തിൽ സമേഴ്സിച്ചിരുന്നു. ഈ
സാരകൾ മാറ്റുമ്പു. നാം മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പര
ശ്രദ്ധ രാമൻ തന്നെയാണോ.

4. അനുമിയായ അതിമി

ഇന്നേന്ന കാലം കൂച്ചുകഴിത്തു. കൈ ദിവസം കാ
ത്തവീഞ്ഞൻ നാശാട്ടിനായി കാട്ടിപ്പോയി. ഒപ്പുംഹം
വരെ നാശാട്ടുനടത്തി. കാത്ത വീഞ്ഞൻ വളരെ ചീനി
ക്കുകയും, തന്റോ തല.സ്ഥാനനാഗതത്തിൽ നിന്നും വള
രെ മുറ്റത്തുള്ള ജമലഗിരുടുട ആളുമെത്തിൽ ചെന്ന ചേര
ക്കുംചെയ്യു. രാജാവു വളരെ അനുമിയാണെന്നു ജമലഗി
രുന്നുംലാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ അതിമിയിലും രാജാ
വിനെ കഴിഞ്ഞാവിയും സർക്കരിക്കണമെന്നു തുടർന്ന് തോ
ച്ചിപ്പുട്ടതി. എന്നെപ്പോലുള്ള കരതിമിജ്ഞുടു രൂക്ഷജ്ജാ
വയ്ക്കായ സാധ്യങ്ങളിൽ, കാർക്കനികൾ റിന്റുക്കിച്ചു
കുട്ടനു ഈ താടിക്കാരൻോ എവിടെനിന്നുണ്ടു്?

ഇപ്പോൾ കാണാമല്ലോ! എന്നിങ്ങനെ രാജാവു വിചാരിച്ച്. ജമദഗ്നിമഹിൽ തന്റെ കാമശയനവിന്റെ അടക്കാൻ പോയി ഇങ്ങനെചുരുതു. “അപ്പയോ യേന, നീ തുഥിച്ചുകട്ടാഡും. നമ്മുടെ രാജാവും പരിവാരങ്ങളും ഇവിടെ വന്നിട്ടണ്ട്. അവക്കുടെ സത്ത്‌സാരത്തിനു വേണ്ടനെതാരു കൈ ഉടൻ കുറക്കുക.” ജമദഗ്നിയുടെ യേന അങ്ങനെടായാ രംഗമന്ന സമ്മതിക്കുകയും, അദ്ദേഹം ഒട്ടകുകയുംചെയ്തു. അതു യേന എത്രയും ചുരുക്കിയു സമയ കുറഞ്ഞതിൽ. അതി മിസർക്കാരത്തിനു വേണ്ടനെതുകയും കുറക്കി. രാജാവും പരിവാരങ്ങളും കുഷണാത്തിനിങ്ങനു. കുഷണാസാധനങ്ങൾ ഇലവെച്ച് വളരെ തുച്ഛിയായി വിളവി. അതിമികൾ സുവശായി ആചാരം കഴിച്ചു. പദാത്മന്മ ക്ഷേമയും അത്രും തപിയുള്ളവയായിരുന്നു. രാജാവിന് അവയുടെ സ്വന്തം വളരെ പിടിച്ചു. ഇതൊക്കെ എത്ര കുഷണാത്തിൽ പാകംചെയ്യുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കണമെന്നു കുറച്ചു ഇരപ്പാളികളായ പ്രാഥമ്യങ്ങൾ അതുമന്ത്രിലല്ല വേണ്ടതു്. എന്നുപൂശ്ചി രാജാക്കന്നാരുടെ രാജധാനികളാണ് അതിനുചുക്കാൻ യോഗ്യമായ സ്ഥലം. അതുമല്ലോ, മഹാമഹിമാക്കം ഇതിനെക്കാണ്ട് എന്നുണ്ടാവയ്ക്കും. ഇവർ കാഞ്ഞികൾ തീനു ജീവിക്കുന്നവരാണു്. ഇംഗ്ലീഷ് ഉച്ചഭരകാണ്ഡാണു് ജമദഗ്നിമഹിൽ എന്നു ശരണം പ്രാപിക്കാത്തതു്. അപ്പാതിരുന്നവുകിൽ അയാൾ കുറച്ചിരുത്തു. അപ്പാതിരുന്നവുകിൽ അയാൾ കുറച്ചിരുത്തു. അപ്പാതിരുന്നവുകിൽ അയാൾ കുറച്ചിരുത്തു.

അന്തലുകിൽ, അവർ തമ്മാട രാജയാനിയെ അതുകിഴുക്കിയും കഴിയുന്നവരായിരിക്കണം. അപ്പോതുവക്കിം അവർ വേണ്ടപ്പോഴാണ് വേണ്ടാത്തപ്പോഴാണ് നമേ സ്വതിക്കുമോ? എത്തു യാളും ഈ പത്രവിന കൊണ്ടോക്കുതനെ വേണം.

കാഞ്ച പീംഗുന്ന് ഇപ്പകാരം വിചുമിച്ച് ജമഗ്നിയുടെ അട്ടക്കലേക്ക ചെന്നു. അപ്പോൾ മഹാദേവ! ഇങ്ങനെയുള്ള കര പത്രവിന ഞാൻ ഇതേവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇത്തരം പത്രകൾ ഉണ്ടോ? ഞാൻ കരികല്ലും കേട്ടിട്ടില്ല. ഈ ഡേനവിനെ ഈ അതുകുർത്തിൽ കാണുകയാൽ ഞാൻ സംതൃപ്താഹിരിക്കുന്നു. അങ്ങയെപ്പോലുള്ളവക്ക് തവ ദ്രോകരിക്കുന്നു് ഇതുകും പ്രഭാവാളുള്ള വേറെ ഒരു പത്രവി ഡൈ സ്ഥിരവാനും പ്രധാനമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ഡേനവിനാാ പുനിക്ക സമാനിച്ചാലും. എനിക്ക് ഇപ്പു കാരമുള്ള ഒരു ഡേനവിനെ തുവരുമയ്ക്കിരിക്കുന്നു. എന്നും കാഞ്ച പീംഗുന്ന് പറഞ്ഞു.

“പ്രഭാ! തന്മാരക്ക് തവസ്സുചെയ്യുണ്ടാം. തന്മാരക്ക് ദെ ഈ കുമം ധാതൊഴ വിഘ്നവും കൂടാതെ നടക്കണ്ണമെ കും കാഡിക്കുന്നതാക്കുത്തകനു ഈ ഡേന വേണം. ഈ തില്ലുകിൽ തന്മാരക്ക് ടിക്കുകയെടുത്തു നടക്കണ്ണിവരും. അ നേരെ വരുത്തുവാം തന്മാരക്ക് തവസ്സ് എന്നെന്ന ശരി ജ്ഞാനടക്കം. കുമമായി ഷോമം നടത്തുന്നതെന്നെന്നും? എപ്പോൾ ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്ന രാജാവിനു ഇത്തരം പത്രവി നേരക്കൊണ്ടാണാണാവയ്ക്കും? അതുകൊണ്ട് ഈ ഡേനവി നെ ഇവിടെ താമസിപ്പുന്ന് അനുവദിച്ചാലും?” എന്ന ജീ മദഗ്നി മഹാദേവി പറഞ്ഞു.

അപ്പുണ്ടോ മഹാചേ! അവിട്ടനാ പരഞ്ഞപ്രകാരം ഒരു ദാർശനിക വേണ്ടെത്തുക്കൊള്ളണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്തരത്തിലും ഒരു കജ യേന ഇല്ലതന്നു. അവിടെങ്ങാണെങ്കിൽ കന്നമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ യേനവില്ലെങ്കിലും കഴിച്ചുകൊണ്ട്. എന്ന് രാജാവു മഹവകിപറഞ്ഞു.

ജമദഗ്നിയുടെ യേനവിനെ കെട്ടി തന്റെ രാജധാനിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോക്കാൻ കാർത്തവീഞ്ചൻ തന്റെ ഒരു തുംബാരോട്ട് ആഞ്ചനാപിച്ചു. ജമദഗ്നിയും പത്രിയും ഈ ഒരു തുംബാരോട്ട് ആ പത്രവെഞ്ചാണ്ടുപോകുന്നതെന്ന് വളരെ വ്യസനത്തോടും താഴേമയോടുകൂടി പരഞ്ഞേന്നുകി. എന്നാൽ അവർ അതേനാം വകവെച്ചിപ്പി. രാജത്തു മുംബകട്ട്, പത്രവിനെ കെട്ടി മാറ്റിപ്പുതിയിലേജ്ഞു കൊണ്ടുപോയി.

5. പരശ്രരാമനം കാർത്തവീഞ്ചനമായുള്ള യുദ്ധം

പാത്രരാമനം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണാരിക്ഷിം ഈ സമയത്ത് കാട്ടിലേജ്ഞുപോയിരിക്കയായിരുന്നു. അവർ കാഞ്ഞനികളിലും കൂദയ്യപ്പും ഉണ്ണാനീഡി വിരക്കം ശേഖരിക്കുന്നയിരുന്നു. സാമാന്യാജ്ഞല്ലൂം കെട്ടി.യട്ടാളം അവർ ആശ്രമത്തിലേജ്ഞു മടങ്ങി. അവർ മടങ്ങിച്ചുന്ന ഫോർഡി ജമദഗ്നിയും പത്രിയും ഇരുന്നു കരയുകയായിരുന്നു. രാമൻ അമയുടെ അട്ടക്കൽ ചെന്ന് ഈ വ്യസനത്തിനു കൂറണമെന്നാണെന്നു ചോദിച്ചു. കാർത്തവീഞ്ചൻ കാമയേനവിനെ വാഡാൽക്കാരമായി കൊണ്ടുപോയ കാഞ്ചം രേണുക മകനെ ധരിപ്പിച്ചു. രാമൻ കൂപിതന്നുയാണി. രാജാക്കമും അഫംകാരികളായിരുന്നിനിരിക്കുന്നു. അവർ

കിംഗ്രാഫികളായ പ്രോഫസാരേയും മഹാമിനാരേയും കണക്കാശനില്ല. വാൾമാനിച്ചു സഹായിക്കുന്നതിനു പകരം രാജാക്കണ്ണൻ അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. അസൃഷ്ടായമായി അവരുടെ സ്വപ്ത്രകൾ അപചാർഖിക്കുന്നു. നാം കാൽത്ത വീഴ്ചക വഴിപോലെ സർക്കരിച്ചതിനുപകരം അധികാർഡം ബലാർക്കാർമായി നമ്മുടെ പത്രവെ കൊണ്ടുപോയി. പ്രത്യുപകാരം നല്ലതുതനു, തന്മാർക്കു വളരെ ബലമുണ്ടെന്നു ഒരു അധികാർക്കുണ്ടു് അവർ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യുന്നതു്. അവരുടെകാളിക്കം റക്കിയുള്ളവർ വേരെ യണ്ണനു് അവർ ധരിക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ! കുറീതപ്പേരും ഓട്ട. എന്നു രാജാവിന്റെ അട്ടക്കാർപ്പോയി പേരുവെ വീണ്ടും കൊണ്ടുപോരാം. എന്ന രാമൻ പറഞ്ഞു.

രാമൻ തന്റെ പരഞ്ഞുവുമായി നാട്ടിപ്പേരിലേജും പൂശ്യപ്പേരിലും.

അധികം രാമസിന്ദിര രാമൻ നഹരത്തിൽ എത്തി. അവരുടെ അസാധാരണമായ വരവുകൾക്കു് ഒന്നാം കൈത്തുകൂടം ജനിച്ചു്. കാഴ്ചയിൽ ഒരു പ്രോഫസാൻ. എന്നാൽ ഒരു യോദ്ധാവിനു വേണ്ടനു ക്രയും ഒരു കൈക്കു കൂടിലുണ്ടതുനും.

അതുകൊണ്ടു് അവർ രാമന്റെ ചുറക്കുട്ടി. അവർ നിറ്റിപ്പുരായി അവരുന്നു അനന്തരമിച്ചു്. അവക്കാക്കം രാമനോടു സംസാരിക്കാനുള്ള ദെയൽമുണ്ടായില്ല. രാജാധാനിപ്പുരുത്തെത്തുടിയപ്പോഴേങ്കും, ഒരു വലിയ ജനക്കുട്ടിം രംഭന്റെ പിന്നുവുണ്ടായിരുന്നു. ജനരവം വലിച്ചു്. റാമൻ രാജധാനിയുടെ ദോശമാർത്തത്തിൽ എത്തി. ദോശവാ കക്കാർ അക്കാത്തക്കു കടക്കാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. എന്നാൽ

രാമൻ അവരെ വിലവെച്ചില്ല. അവൻ രാജധാനിക്കുളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഗോശാലയുടെ അടക്കാലെജ്ജുണ്ട് അഞ്ചും പോയതും. അവിടെത്തുറന്നപ്പോൾ തന്റെ ദേഹം കാസ്തിത്തേതാട്ട അംബാ, അംബാ, എന്നീങ്ങനെന കരയുന്ന താരി കണ്ടു. കട്ടി സന്നോഷ്യവും രാമന്റെ അടക്കാലെ ചു ചാട്ടിത്തുറന്നു. രാമൻ ദേഹവിശ്വാസിന്റെ സമീപത്തിൽത്തു നാം കഴുത്തിൽ കെട്ടിയ കയർ അഴിപ്പാൻ അമിച്ചു. കാത്തവീഞ്ഞന്റെ ഭര്യാവും തടസ്സംചെയ്തു. ഏകിലും രാമൻ കൂടുകിയില്ല. ഭര്യവള്ളും ബഹുജണങ്ങൾക്കി.

ശബ്ദങ്കെട്ട് കാത്തവീഞ്ഞൻ പുറത്തേക്കുവന്നു. ഈ ബഹുജനത്തിന്റെ കാരണം അഞ്ചാം ഭര്യാവാരിന്ത്തനിനു മനസ്സിലാക്കി. ഗോശാലയുട്ടുള്ളതുചെന്നും അഞ്ചാം രാമനുമായി നേരിട്ട്.

രാജാവ്: —ചെരുപ്പുകാരം! ഈ പദ്ധതിക്കും നീ എൻ്റെ പത്രവിനെ കുറഞ്ഞ് വന്നിരിക്കയാണോ?

രാമൻ: —ഈ പത്ര തന്നെള്ളംതാണ്. നിന്റെതല്ല. അതുകൊണ്ട് കൂളവിശ്വാസി കാഞ്ഞമൊന്നും പറയാനില്ല. നീ നേരപ്പോലെ ബലവാനാരായ രാജാക്കാമംക്കാണും കൂലിയും ഭ്രംജാമായിട്ടുള്ളതും. അതും തന്നെള്ളപ്പോലും സാധുക്കർക്കു നോക്കിയുതല്ല.

രാജാവ്: —ഞാൻ ഒരു കൂളിനാബന്നോ നീ പറയുന്നതും. മനസ്സിൽത്തി സംസാരിക്കണം.

രാമൻ: —നിയുധമായും നീ ഒരു കൂളിനാണും. ഈ പത്രവിനെ കൊണ്ടുവേണ്ടിക്കുത്തരനു പലതവണ്ണായും അതും നിന്നോടും അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതും വക്കവെള്ജ്ജാതെ ബലമായിട്ടാണും നീ പ

തുവിനെ കൊണ്ടപോന്നത്. ഈ കളിവല്ലയോടീ നീ വലവാനായ ഒരു രാജാവാണ്. അതുകൊണ്ടും പക്ഷേ സമയം പരസ്യമായി നിനക്കും പത്രവിനെ അപ ഹരിച്ചുകൊണ്ടപോരാൻ സാധിച്ചു. ഒക്കിയില്ലാത്ത കളിക്കും ഉചായത്തിൽ രാത്രിയിലുണ്ട് കണ്ണന്തു. അതിനാൽ നീങ്ങും സാധാരണ കളിനമായി വലിയ അന്തരമൊന്നുമില്ല.

രാജാവു്:—ഈവിടനിന്നു കടന്നപോകിക്ക. അധികമു സംഗം പറയേണ്ട.

രാമൻ:—സഭാചാരവിൽലുമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യണം. എൻ്റെ നീറു പത്രവിനെ മുക്കിതന്നുണ്ടും. തോൻ പോകട്ടെ.

രാജാവു്:—ഈതു നിന്റെ പത്രവല്ല. എന്റും കടന്നപോകും അപ്പേക്കിൽ നിനക്കും നല്ല അടിക്കിട്ടും.

രാമൻ:—എന്നെന്നയാണോ നീ നല്ല അടി അടിക്കവാൻ പോകുന്നതും! നീ ഒരു രാജാവായതുകൊണ്ടും ശ്വസിച്ചനും യിത്തീന്തിരിക്കുന്നു. നീ ഇഷ്ട പത്രവിനെ അപഹരിക്കും ദോഡി തോൻ ആത്മുമതിലുണ്ടായിരുന്നുകും നിന്മ യഥായിട്ടും നിനക്കു നല്ല അടി കിട്ടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല. തോൻ കരിക്കൽക്കുടി പറയുന്നു. എൻ്റെ പത്രവിനെ തന്നുണ്ടും.

രാജാവു്:—രക്ഷിക്കോളേ! ഇവൻ ഒരു മന്ത്രാദക്ഷാരാനായ ശ്രദ്ധ മഹാനാഭനാണ വിചാരിച്ചു് തോൻ ഇവനും ഇവനും ഇവനും നല്ല അടിക്കൊടുത്തും പുറ തേക്കു തള്ളിച്ചിട്ടും. സമയം കളിയേണ്ടും. അവൻ പോകുനില്ലെങ്കിൽ കൊല്ലുവാനും മടിക്കണാം.

കല്ലുന കേൾക്കേണ്ട രാമസം; രക്ഷിവർഗ്ഗങ്ങൾ രാമനെ ചെച്ചുവായിട്ടുണ്ട്. അവൻ രാമനെ കരിനമായി ഉച്ചറവി കണ്വാൻ ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അതു വീരൻ അവരെ കാടിച്ചുകള്ളുണ്ട്. രാജാവും രാമനെ ആകുമിക്കുവാൻ കൈ സെന്റെയെ അഡുച്ചു. രാമൻ അവശേഷതിക്കുവാൻ ഒരു സ്ത്രീവിനു. അട്ടത്തുവന്നവരുടെ തലയെല്ലാം അവൻ ചേരിച്ചു. മുഖവിനുവരെ അഞ്ചുഡയച്ചു കൊന്നു. കുറ ആ സമയത്തിനുള്ളിൽ അവൻ സെസന്യുണ്ടെല്ലെല്ലാം കാ ടിച്ചുകളിട്ടുണ്ട്. അവനോടെതിപ്പാൻ പിന്നു ആരും ഉ ണ്ണായിപ്പു. ഈ വത്തമാനം കാത്തവിൽസും അറിഞ്ഞു. അവൻ കോപാസനായിത്തീനു. കാത്തവിൽസും തന്നെ സഹായം കരണ്ടിച്ചു. സഹായം ആയുധമെഴുത്തും രാമ നീറു രേരെ ചെന്നു. എന്നാൽ രാമൻ കൈ അഞ്ചും അ തച്ചും ശത്രുവിന്റെ വില്ലുമരിച്ചുകളിട്ടുണ്ട്. രാജാവാക്കുടു വുക്കുങ്ങൾ പാഠിച്ചുട്ടും രാമനീറു ശിരസ്സിൽ അടിപ്പും തുടങ്ങി. റാം തന്നെ പരഞ്ഞകാണ്ടും വുക്കുങ്ങളെല്ല വി ശിനമാക്കി. അതു വീരൻ കാത്തവിൽസും പാണികർ കാരോനായി ദർശവാൻ തുടങ്ങി. അനന്തരം അവൻ നീറു ഗളുംപോചയ്ക്കും തലയും വേർപെടുത്തി.

അപ്പുനീറു മരണാവുത്താനം കേട്ടു് കാത്തവിൽസും മക്കൾ പോക്കുള്ളുന്നതിൽ എത്തതി. എന്നാൽ പരഞ്ഞവെ ചലിപ്പിച്ചാകാണ്ടും ഗംഗിരനായി നില്പിക്കുന്ന പരഞ്ഞരാമ നെ കണ്ടു ദേശപുട്ടും അവൻ കാടിക്കുള്ളുണ്ട്. രാമൻ അ ടിള്ളണായിക്കു കൈ വോയ്ക്കുന്ന പോയി കൂളിച്ചു. അ ഭേദമാം തന്നെ സാധാരണ സ്ഥാവത്തെ ദാവലംബി ആം ദയനവിന്നോയും കൊണ്ടും ആഗ്രഹമന്ത്വിലെജ്ഞ യുറൈ

ചു. അതുകൊതതിൽ ചെന്നു തന്റെ പിതാവിന്റെ പാഞ്ചലിംഗം സാധ്യംഗം നമസ്കരിച്ചു് രാമൻ നടന്ന സംഘവങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു്.

ജമദഗ്നിമഹാഷി ഈ ഹരിത്രണഭൈജം സവൃഷനം ശ്രവിച്ചു്.

ജമദഗ്നി: — എന്നോ മകനേ! നീ കൈ വലിയ അർത്ഥത്തും ചെയ്യിരിക്കുന്നോ. അതുകൊണ്ടു തന്റെ സ്വന്തം രാജു വിനെ കൊല്ലുമോ?

രാമൻ: — അച്ചു! അതു രാജംവു് നമ്മുടെ പത്രവിനെ അ പചാരിച്ചുള്ളു, നമ്മൾ അഭാവം മായ കടയിക്കം ചു ലഭിച്ചുകൂടി ഉണ്ടാക്കിത്തീര്ത്തതും ശരിയാണോ? തൊന്ത് ഈ ദയവാവിനെ മടക്കിത്തേണ്ടാമോവേക്കിച്ചുപോഡുമാ എന്നെ കൊല്ലുന്നാമെന്നു കല്ലുനുകൊടുപ്പാണ് അവനെ നയിക്കാറമാണെങ്കിൽ?

ജമദഗ്നി: — രാജാവു ഭജ്യുകമ്മം ചെയ്യുവെന്നതനെ വിചാരിക്കുക. ഏന്നാൽത്തനെ എന്നോ മകനേ! അതു ന മുടു ഒപ്പുപെട്ടിട്ടു് കൈ മുഖമായിത്തീരുന്നതാ ണോ? നാം പ്രായംബന്ധാരയത്രകൊണ്ടു് വളരെ കൂടു കൂ ണിക്കണംതാണ്. അതാണ് നമ്മുടെ ധനം. മകനേ! അതു ധനത്തിൽനിന്നു് അതു എഴുപ്പുത്തിൽ തെറിനടപ്പാണ് നമ്മുടെ പാട്ടണം?

രാമൻ: — പിതാവേ! അവിടെനു പറയുംപുകാരം രാജാക്കൻ മാർ ഭ്രാവുകത്തിലെ ഈ ശ്രദ്ധപരമാണണുന്നു് എന്നും സമുത്തിശന്നു. ഏന്നാൽ രാജംവു് ഈ ശ്രദ്ധപരനെന്നു പോലെതന്നെ ധനമാർത്ഥത്തിൽനിന്നും തെറാതെ ശ്രദ്ധ ത്രിക്കേണ്ടതല്ലയോ? അവൻ ഭജ്യുമ്പുംബി ചെയ്യുന്നു

വെക്കിൽ അവൻ ഇംഗ്ലീഷാഭാഷനും നാം എല്ലാം കൊണ്ട് ഒരു ചിന്തപരിക്കുന്നും തന്റെ ദാദിമാരുടെ കുടുംബത്തിൽ പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു രാഷ്ട്രസന്ധിയിൽ പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു രാഷ്ട്രസന്ധിയിൽ പഠിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു രാഷ്ട്രസന്ധിയിൽ പഠിച്ചിരിക്കുന്നു.

അമരൻ:—എൻ്റെ മകൻ! വീ വളരെചെറുപ്പുകാരനായിപ്പോയി. ഇംഗ്ലീഷാഭാഷയിൽ അഫിസ്പുന്ന് നിന്നും അപ്പിയിപ്പി. നിന്നും ലോകപരിപ്രവൃം ഇപ്പു. നീ കൈ മഹാപാപകമ്മം തീച്ചുയും ചെയ്യിരിക്കുന്നു. അതു പാപത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികതയിൽ നാഡിനും രാജ്യത്തു ഒഴി പുന്ന്യസ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർഖിച്ചും നീ കൈ കൊല്ലുക്കാലം കഴിച്ചുകൂടുന്നും. താമസിക്കേണ്ടു. അധികമൊന്നും സംസാരിക്കാതെ പുരുഷുട്ടാലും.

തന്റെ വന്നുനായ പിതാവിന്റെ ഇംഗ്ലീഷി രാമൻ സാദരം കേട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ മുഖിപ്പിക്കാതെ കഴിപ്പാൻ രാമൻ വേഗം തീരുമായാൽ പുരുഷുട്ടുകയും ചെയ്തു.

6. പരശ്രാമൻ വരങ്ങൾ നേട്ടന്നതു

കൈ കൊല്ലും മുഴവനും തീരുമാടനും കഴിച്ചും പരശ്രാമൻ മട്ടിവന്നു. അദ്ദേഹം അപ്പുന്റെ ആത്മാമത്തിൽ തന്നെ താമസമാക്കി.

കൈദിവസം രാമന്റെ മാതാവായ രേണുക ഗംഗാന ദിക്കിൽവന്നും ജലം കുംണിത്വങ്ങവാൻ പോയി. ഗന്ധവ്യം രാജാവായ പിതൃരാമൻ അവന്റെ ഭാർത്തുമാരോടുള്ളടച്ചുടി നാലി മല്ലിത്തിൽ കുംഡിക്കുന്നതു അദ്ദും കണ്ടു. അവന്റെ

സൗന്ദര്യംകണ്ട് അവർ ഭേദിച്ചു. അവൻറെ അന്ത്യാദി ശോയ ത്രാവലാവണ്ണം എത്തുതന്നെ നക്കിട്ടു. അവർ കു മതിച്ചായിപ്പു. താൻ നദീതീരത്തിലേക്കെ വന്നതു് എ നതിനാണാണുട്ടി അപ്പുന്നരത്നക്കു് അവർ വിസ്തരിച്ചു കളിഞ്ഞു.

കുംചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കു് സ്വപ്നാധ്യ ണ്ണായി. താമസിച്ചപോയാൽ തെന്താവോടു സമാധാനം പറയേണ്ടിവരുമെന്ന ഭയനു് അവർ ചേരും പാതുത്തിൽ വയ്ക്കും നിരചു മണി. അവർ ആളുമന്ത്തിൽ എത്തി. ജലപാത്രം തെന്താവിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു് അവർ കൈകു പു തലക്കഹിച്ചു നിന്നു.

ജമദണിമഹായി അവരെ തുരിച്ചുനേരക്കി. തന്റെ ഫയാഗാക്കികൊണ്ടു് രേണുക മടങ്ങിവരുവാൻ താമസിച്ചതിനുള്ള കാരണം മഹായി ഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹം ക്രൂയമുക്കിതന്നായി, തന്റെ മക്കളെ വിജിച്ചു് അമ്മയുടെ തല ചേരിച്ചുകളിയുവാൻ അങ്ങാവിച്ചു. എന്നാൽ അവർ ഈ കല്പന നിരവേറുവാൻ ശക്തിചൂന്നിനു. അതു കാരണം അവരെരാക്കേ മുഹം്കരണപ്പോലെ അലബന്തനടക്കമാരാക്കു എന്നു് അദ്ദേഹം ദവിച്ചു. കയ്യിൽ പരഞ്ഞ വുംയരിച്ചു് അവ്വീടെ കരിടത്തിൽ നടന്നിരുന്ന രാമനെ മഹായി വിജിച്ചു. രാമാ! പാപിയായ നിന്റെ ഈ അമ്മയുടെ തല ചേരിച്ചുകളിയുക എന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. രാമൻ അക്കുന്ന മുന്നപ്പാവളു് വല്ലുവെച്ചു് തൊഴുൽ അമ്മയുടെ ഗളംപ്പും മെച്ചു. അന്നത്രം അദ്ദേഹം തൊഴക്കുമായി പിതാവിന്റെ ദൗഖ്യാക്ക നിന്നു.

അേഹത്തിൽനിന്നും വേർപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന പത്രിയുടെ തലക്കണ്ണ് ജമഗ്ഗിയുടെ ചുഡയം അബ്ദിന്തനു. മകൻ! നീ എൻ്റെ ആജ്ഞയെ കാനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ചെ യും പാടില്ലാത്തതു ചെജ്ഞു. നിന്നക്കു വേണ്ടോയ വരും എന്നാണൊന്നു പറഞ്ഞെല്ലും. അതു തങ്ങവാൻ ഞാൻ കുഞ്ഞിയിരിക്കുന്നു. എന്നോ ജമഗ്ഗിമഹാൻി പറഞ്ഞു.

പിതാവേ! എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അംഗ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അധ്യയയെ കൊന്ന പാപത്തിൽനിന്നു മുക്കുന്നതിവരെടു. എൻ്റെ മുന്നു ഭ്രാതാക്കന്നാഞ്ചു മുമ്പി ചുത്തപ്പോലെ ആയിത്തീരെടു. എനിക്കു ജീവനുകൾിയും, അവണ്ണിതമായ ശക്തിയും ഉണ്ടുക്കുന്നു. എന്ന രാമൻ സന്ദേശപ്രതോടെ പറഞ്ഞു.

ഈ പുരാണപ്പേജ്ഞാം മഹാൻി രാമനു നൽകി. റേണു കയ്യും, പുത്രാംബം പുംസമിതിയിലായി. ജീവനുകൾഒന്ന് ടിയ രാമനെ അഭിനന്ധിച്ചുപ്പെട്ടില്ലാവക്കും അതുമത്തിൻ്റെ ഉള്ളിലേജ്ഞു പോയി.

7. മോഹയ്യൻാട്ടെട അരതകൻ

പരഞ്ഞുരാമനെ ദേഹപ്പെട്ട് കാത്തവീഴ്ത്തുന്നു പതിനായിരും പുത്രാംബം കാടിപ്പോയിതന്നു. വളരെക്കാല മേരുജ്ഞി അവർ സ്വന്നമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. എന്നാൽ മുതിക്കാരേശ്വർ, വളരെക്കാലം കഴിത്തുട്ടിട്ടും അവരിൽ നില നിന്നു. ഇട്ടിടെ പരഞ്ഞുരാമനേംടു പക്ഷവീട്ടാണ് അവർ അശ്വിച്ചു. എന്നാൽ രാമനമായി നേരിട്ടു യുദ്ധംചെയ്യും നീളു ദെയ്യും. അവക്കണ്ണായില്ലെന്നു. അതുകൊണ്ടും അവർ അവസ്ഥാ നോക്കാനിന്നു.

കൈ ദിവസം പരത്രരാമൻ അരക്കലെയുള്ള കൈ വന്ന തതിൽ ചെലുത്തുല്ലാറിക്കിട്ടു ശേഖരിപ്പുന്ന് പോയ തക്കണ്ണേം കീ ഫോഹയനാർ ജമദഗ്നിജുടെ അത്രാക്കുമത്തിൽ കടന്നു. അവൻ ജമദഗ്നിയെ അവഹോളിക്കും, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പുച്ചെട്ടിക്കിട്ടു നന്നിപ്പിച്ചുകളക്കും ചെയ്തു. ഈ അനൃത്യത്രാഞ്ചിൽ കണ്ണ് വിരോധിയിച്ചുപറു അവൻ ഭീഷണി സ്ഥിരപ്പിച്ചതിലി. സമാധിയിൽ ഇതന്നിങ്ങനു ജമദഗ്നിയുടെ അട്ടക്കണൽ അവൻ കാടിച്ചെന്നു. അവൻ അദ്ദേഹം തന്ത പിടിച്ചുംചെയ്തു. ഹാ രാമ! ഹാ! രാമ! എന്ന മഹാശി മുഖവിളിക്കുട്ടിയപ്പോൾ അവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴത്തു വെട്ടി. അതു ഭയ്യുമും ഫേഹു. അവിടെ ഇട്ട് കിരണ്ണം കൊണ്ട് കാടിപ്പുണ്ടാജ്ഞിഉണ്ടു.

തലപോയ ദേശാവിന്റെ അരികത്തിങ്ങനോട് അണം കു തിലയുമലിയുമട്ടു വിലചിച്ചു. അദ്ദേഹം പരത്രരാമൻ മട്ടിവന്നു. ഈ ഭയകരമായ കാഴ്ചകണ്ട് അദ്ദേഹം മോഹാലസ്യപ്പെട്ടവിനു. ബോധം വീണാപ്പോരി അദ്ദേഹം ഈ സംഭവത്തിന്റെ കാരണാജ്ഞാലൈപ്പോം ഫോഡിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. രാമൻ വ്യസനംകൊണ്ട് മതിമരം ഇംഗ്ലൈ പാണ്ടു:— അപ്പോൾ! ഈ വിള്ളരികളേംടു് അവിന്നോ എന്തൊരപരാധ്യമാണോ ചെയ്തിട്ടില്ലോ? ദേഹം പുവും, നിർദ്ദേശിയുമായ കരാബള ഇംഗ്ലൈ നിത്രയം കൊഡബഹേയുന്ന അവക്കു് എന്തെന്ന ദെയൽംവന്നോ? അപ്പോൾ! അഞ്ചുനോ എന്തൊണ്ട് സംസംരിക്കാത്തതു്?

വ്യസനകരമായ ഈ ചീസരിൽനിന്നു മുക്കിന്നായ തിന്നശേഷം രാമൻ അഭ്യേ! കരഞ്ഞേം. സഫോപരമുണ്ടോ! വ്യസനിക്കേണ്ടു. ഈ മുതാദേഹത്തെ നൃക്കിച്ചു വെ

ജ്ഞക്, അതു നില്പുന്നതു നിക്ഷിച്ചു് അപ്പേൻറ തല തൊൻ കൊണ്ടുവരാം.

പരമ്പര കയ്യിൽപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു്. രാമൻ ഫോറൈറ്റാ ജാക്കഡാങ്കട രാജധാനിയിലേക്കു കൂടി. അതു വീരൻ റാജധാനിയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നു് ഫോറൈറ്റാജക്കാരനും പതിനായിരത്തിന്മുകളും. തല ഫേഡിച്ചു് കൂടു കുന്നപോലെ തുട്ടി. അതു രേരീറണ്ണലിന്റെനിന്നും കലിച്ച ചോരകേം എം അരഞ്ഞു കൂട്ടുന്നും ഉണ്ടായി. ശ്രൂ കൂട്ടുന്നെല്ലും സംമാർത്ഥവകം എന്നു പരഞ്ഞതുവന്നിരന്നതു്.

സ്രൂക്കെല്ലെല്ലും ഇങ്ങനെ നശിപ്പിച്ചതിനശേഷം പരമ്പരാമന്ന് തന്നെ പിതാവിന്നു നിരസ്സുംകൊണ്ടു മടക്കാൻ. അതിനെ പിതാവിന്നു ക്വദ്ദമത്തിന്നു അടക്കാൻ കൂടു വെച്ചു. അനന്തരം ശവസംസ്കാരങ്ങൾക്കെല്ലും ചെയ്തു. സംമാർത്ഥവകത്തിലുള്ള രക്തക്കൊണ്ടാണു് റാമൻ പിതൃക്കമിക്കു് ഉഭക്കുറിച്ച ചെയ്തു്. ഇതും കഴിഞ്ഞപൂഴഞ്ഞു് റാമൻനു കേംപുവവൻ ദമിക്കാക്കുു, അരഭ്രംഗം തപസ്സുചെയ്യാൻ കാട്ടിലേജ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തു.

8. പരമ്പരാമന്ന് ക്ഷത്രിയവാനരണ്ടെല്ലാം നിന്മേധിം നശിപ്പിച്ചതു്

ഇങ്ങനെ കാലം കുറെ കൂടിഞ്ഞു. ഉത്തരേന്ത്രയിലുള്ള കൂടു റാജുത്തു് അനന്നു് റാജ്യംരം ചെയ്തുന്നതു് പിംഗംമിത്രന്നു മകനായ പരവന്നു അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹം സദാചാരവികലമായ ജീവിതം നയിക്കുകയും, ഗർഭക്കൊണ്ടു് സകലരെയും നിന്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

അഫക്കാരാധ്യനായ അതു റാജാവു്, വന്നത്തിൽ തന്റെ

സ്സുചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന പരമ്പരാമന്ത്രാട്ട് കന്ന മല്ലിടം മെന്ന നിയോചിച്ചു.

കൈ തിവസം ഇം രാജാവു് തന്റെ പരിവാരങ്ങളോ ഫുള്കി രാമൻ തപസ്സുചെയ്യുന്ന ദിക്കിൽചെന്ന് അദ്ദേഹ തന്ത പതിഹിസിച്ചു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധകാരം പഠണ്ടു. രാജാവു്:—ഹോ ഹോ! ഇവന്നാണോ ഇമഗ്നിച്ചട നം ലാമന്തര ചുത്രൻ?

ചതുരൻ:—മനാരാജാവേ! അരംത.

രാജാവു്:—ഇയ്യാളാണോ ഇം ലോകത്തിലുള്ള ക്ഷത്രിയ രാജാക്കുകളുള്ളെന്ന് വീരവാദം പറ ഞ്ഞത്തു്?

ചതുരൻ:—ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഴുക്കു കൊന്നതു കണ്ണ പ്രോം ഉണ്ടായ കോപംകൊണ്ട് അരംബനെ കൈ പ്രതി ഞഥ ചെയ്തിട്ടണാവാം. ഒക്കെ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന മൊന്ന് യധാത്മതിൽ അദ്ദേഹം കരിശ്മലും ഉദ്ഭോദ്ധി കുണ്ഡായിരിക്കയില്ല.

രാജാവു്:—ഇയ്യാൾ ഉദ്ദോഷിച്ചിരുന്നവെന്നതനെ ഇം ക്കെട്ട. എന്നാൽ എപ്പിം ക്ഷത്രിയരേഖയും കൊല്ലാൻ ഇ വന്നക്കൊണ്ട് സാധിക്കുമോ? വലവിനങ്ങൾ, സ്ത്രീസ്വാംപികളും മേഘയ ശാർ ഇയ്യാളോട് തോറുചോ തി. എന്നാൽ ഇയ്യാൾ എന്നയാണ് അനുമതിച്ചതെ കും ഇയ്യാളുടെ സ്ഥിതി എന്നതുകൂടായിരുന്നോ? ക്ഷത്രിയ നാരു ഭൗമാജ്ഞ ഇയ്യാൾ കാട്ടിൽ കളിച്ചിരിക്കുന്നതു്? കയ്യും മലത്തി, കണ്ണുകളും ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നതിനാണോ തപസ്സുന്ന പരമ്പരയുന്നതു്?

ഈ നിറാവംകുങ്ങൾ പരമ്പരാമന്ത് കേട്ട്. അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കുന്നുനെ. തപസ്വിയായ തന്നെ വന്മിക്കാതെ ആ ധാരാവത്രതാട തന്റെ ദുന്പിൽ നില്പുന്ന പരവസ്യവി നെയ്യാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടത്. പരമ്പരാമന്ത് കോപംജനി ആ രാജാവേ, എന്നെ ഇതുതേതാളം നിന്തിച്ചുപറഞ്ഞതു മംഗലധ്യാഘോഷാ? അതിന്റെയുമായ സംസാരം മരിയാക്കി ഒരബ്ദജീവിടെ പാട്ടിനു പോയാലും. എന്ന പരമ്പരാമന്ത് പ രഞ്ഞ.

രാജാവ്:—ഖുമണം! ഉച്ചയോഗമില്ലാത്ത പ്രതിജ്ഞകൾ ചെങ്കുതെ നീ മൊന്മായിരുന്നിരുന്നവെക്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു.

രംഭൻ:—എന്തും? എന്നെ പ്രതിജ്ഞകൾ മുമാവില്ലെങ്കിൽ താണോ? നിന്നെപ്പോലും മുഖ്യമായ ഒരു ക്ഷത്രിയനാണോ എന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നതും? ഇങ്ങനെ ചെരംവാക്ക് പറയേണ്ടും. ഇവിടെനിന്നു വേഗം പോങ്ങും ആളും. അഭ്യുക്തിൽ നിന്നെ ഞാൻ എന്നെ പരമ്പരാവി നിരന്തരക്കിക്കും.

രാജാവ്:—നിന്നെപ്പോലും ഒരു വീരൻ കോപിപ്പുന്നായി തത്തീന്ത്യാർ ഞങ്ങൾ പുണ്യനെ ചൊരക്കണ്ടും ഞാൻ നി നെ പരമ്പരാവിനെ തേപ്പുടുന്നവന്നാണുണ്ട് നീ വി ചാരിക്കുന്നവോ? വിനക്ക മാത്രമല്ല ഒരു ദേശമും ഉള്ളതും! ഇങ്ങനെയുള്ള ദേശമും എത്ര മരംവെട്ടിക്കിട്ടുകണ്ടോ? വെണ്ണും എന്നാവയ്ക്കുത്തിനാണുവയ്യാറിക്കുന്നതെന്നും നിന്നുന്നും അതു ആവശ്യത്തിനും ഉപകരിക്കണം. നിന്നെ പരമ്പരാമന്ത് എന്ന വിളിക്കു

നാളുകാണ്ട് നീ കൈ മഹാദേവം, എതിരില്ലാത്തവ
നോ ആചാരിന്തീകരണതാണോ? നീ കയ്യിൽ കൈ പരത്ര
യരിക്കുമ്പുരിക്കാം. എന്നാൽ കൈ ക്ഷതിയന്ത്രി
ഡെയ്യുസ്തതാട്ടം ശക്തിയൊട്ടംകൂടി അതു പ്രയോഗിപ്പാൻ
വിന്നക്കു കഴിയുമോ?

രാമൻ: — അവധാരാവി! നീ കൂടാ അധികം പ്രംസരിക്കു
ന്ന. എന്നാക്കാണ്ട് എന്തുകഴിയുമെന്ന കാട്ടിത്തരാം.

ഇപ്പോൾ പാഠത്ത് രാമൻ പരത്രവും കയ്യിലെടുത്ത
രാജാവിന്റു ദേഹം ചെന്ന. രാജാവും അതിനൊരുക്ക
മായിക്കന്തിനാൽ യുദ്ധം വേഹം ആരംഭിച്ചു. അവൻ
കുറച്ചുകരം അതിനേക്കരമായി യുദ്ധംചെയ്തു. രാമൻ രാ
ജാവിനെ വധിച്ചു. അതിനേക്കാൾ ഓർമ്മേക്കാൾ ഗൃഹി
ജ്ഞാനരായ ക്ഷതിയരെ മുഴവൻ കുറഞ്ഞെന്തു. ഇതു
കൊണ്ടു തുപ്പിപ്പുടാതെ രാമൻ ഇങ്ങപ്പത്താനുവട്ടം അ
രതവഷ്ടം മുഴവനും ചൂറിനടന്ന് കളിമുകിങ്ങനു ക്ഷതിയരെ
കൈല്ലാം തന്റെ പരത്രവിനിരയാക്കി. അംദ്രഹം ക്ഷതി
അവാലഭരണം, ഗംഗിലിവിരിക്കുന്ന കട്ടിക്കുളംകൂടി കഴി
വാക്കിയിപ്പു. അതിനേക്കാൾ പരത്രരാമൻ തപസ്സിനാ
യി കാട്ടിലെങ്കു ചോയി. കൂടാ കൊല്ലുന്നടി ഇന്നുവെ
കുഴിഞ്ഞു. ഗാന്ധാരേവി തന്റെ പുത്രനെ ശ്രൂവിച്ചു പറി
പ്പിക്കുവാൻ പരത്രരാമൻ അടക്കാത്ത ആക്കി. ഗാംഗേ
യൻ യുമാത്മനിൽ അശ്വവസ്തുക്കളിൽ കരാളാവനന്നു മ
നസ്സിലുക്കുകയാൽ അന്താളെ പാപ്പിക്കാമെന്ന് പംത്ര
രാമൻ സ്ഥാപിച്ചു. കുറച്ചുകാലംകൊണ്ട് ഗാംഗേയൻ ശ
്രൂവിച്ചുകു നിപുണനായിത്തീന്ന്. അതിനേക്കാൾ ഗാം
ഗേയൻ അമ്മഞ്ചുടെക്കുടെ താമസിച്ചു. പിന്നീടാണ് ഭീ

എൻ തന്റെ അപ്പുനായ ശത്രുമഹാരാജംവോനിച്ച വസിച്ചതുടങ്ങു.

9. ഭദ്രാനം

കോപംകുലം ദൗർഘ്യരാമൻ എല്ലാ ക്ഷത്രിയരേഖം കൊന്നരക്കുള്ളതു. എന്നാൽ ഒരു ക്ഷത്രിയന്റെ കത്തവു കമ്മ്പഡം ചെയ്യാതെ അംഗോഹം തപസ്സിനായി കാട്ടിലേജ്ഞു പോങ്ങുള്ളതു. ഇതുകാരണം രജും ഭരിപ്പാൻ ആരും ഈ ഫൂതായി. അരംജകതപം എവിടെയും ധ്യാപിച്ചു.

രാജുമൊട്ടക്കണ്ണ കുലക്കുളംബാധിത്തീന്ന്. ജനങ്ങൾ അവക്കുടെ ധമ്മം വിസ്തൃതിച്ചുകുള്ളതു. മുംഖൻ അവക്കുടെ സപ്തത്തിമായ പ്രാത്മന നടത്താതായി. നി ഷൈഖപ്പെട്ടു ക്ഷണിക്കുന്നും പാനീയങ്ങളും മുംഖൻ ഉച്ചാരിച്ചതുടങ്ങി. നിദ്രാശികളുടെ ധനം ആ വർത്ത ക്രിപ്പറിക്കാനും തുടങ്ങി. വൈനും ഔദ്യോഗിക മുംഖൻ കുടെ സപ്തത്തുകൾ കുളംചെയ്യുവനു. അധികം സർവ്വത വല്ലിച്ചു കുളംചെയ്യുവനു പ്രിണ്ടും വല്ലിച്ചു. സാധുക്കൾ കും ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കാതില്ലെന്നായി. വോകും പാപാനുഭവായിത്തീന്ന്.

അധികം സഹിക്കുവയ്ക്കുന്നു ഭരിപ്പോ ക്രമു നീരും അടച്ചതുചെന്നു. മഹാത്മാവേ! ക്ഷത്രിയക്കുലത്തെ വേരു ശശകളാൽ ഇപ്പോൾ നീതിന്റും നടത്തുവാൻ ആരും ഇല്ലാതായിത്തീന്നിരിക്കുന്നു. ഇം കാരണത്താൽ അധികം വൈപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. അതു കൈവിയതിലും എനിക്കു സഹിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇം ദിവത്തിൽ നിന്ന് എന്ന സദയം രക്ഷിച്ചുണ്ടും. എന്നിങ്ങനെ ആദ്യവി ആശിഖ്യം പഠണ്ടു.

കല്ലുപറ്റ് ഭമിദേവിയുടെ ദേരെ അരന്നക്കു തോനി. അധ്യാത്മകായ ആ മഹാഷ്ടി നരകത്തിൽ വീഴാതിരിപ്പുന്നവൻി ഭമിയെ തന്റെ ഉള്ളക്കള്ളടക്ക മണ്ഡലും ഇര കിനിക്കുത്തി. ഇതു കാരണമായിട്ടും ഭമിക്കു് കാല്ലുപി എന്നും, ഉർത്തി എന്നും ഉള്ള പേരുകൾ സിലബിച്ചതു്.

ഭമിയെ ഇപ്പുകാരം അധ്യാത്മപതനത്തിൽനിന്നു് രക്ഷിച്ചുരിന്നശേഷം അധ്യാത്മജൈ കരജ്ജവാൻ കല്ലുപറ്റ് ആമിച്ചു. അംഗദുഹം പരത്തുരാമന്റെ അട്ടക്കളുചെപ്പും ഇപ്പുകാരം പാശങ്ങൾ. ഓർമ്മദാനാ! അധ്യാത്മിപ്പുരാഖ കട്ടുരെ ക്ഷത്രിയരെ നിഗ്രഹിച്ചു് നീ കിൽത്തിസസ്വാദിച്ചീരിക്കുന്നു. ഇതുകാരണം നീ് ഭമിയുടെ നാമമാണ്യിത്തീന്നിരിക്കുന്നു. നിന്റെ ലിഗ്ഗജയത്തെ പുന്തിരുക്കബോനും, നീ സസ്വാദിച്ച ചുപാപത്തിനു മോചനം പരത്തുവാനും അംഗപമേയയും ഗം കഴിക്കണംതെല്ലോ? ഇം ഉപദേശത്തെ പരത്തുരാമൻ കാഞ്ഞമായി കൈക്കൊണ്ടു. അംഗദുഹം അംഗപമേയയാഗം കഴിക്കുകയും, മ്രാദിണാക്കു് അനുവദി ദാനങ്ങൾ ചെങ്കുയും ചെങ്കു. ആത്മാവന്തം മുഴുവനും കല്ലുപ്പല്ലാവരിക്കു് ദാനംചെങ്കു. അംഗദുഹം സരസപതീനിന്തിയിൽ അവടത്തുണ്ടാവും കഴിച്ചു.

ഇങ്ങനെ തന്റെ ബാല്പുതകളെംകൈ നിരവേറി, പരത്തുരാമൻ സമാധാനത്തോടെ പാത്രം. അന്നുണ്ട് ഭദ്രാണാഹാഞ്ഞർ കൈ സമ്മാനം അപേക്ഷിച്ചു് പരത്തുരാമന്റെ അട്ടക്കളുചെപ്പുതു്. എന്നാൽ, കെട്ടപ്പുംനും പരത്തുരാമന്റെ കയ്യിൽ കണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെ. അതുകൊണ്ട് അംഗദുഹം ഇങ്ങനെ പരിഞ്ഞു:—മഹാനായുദ്ധാവേ! എന്നും സപത്രക്കളെല്ലാം താൻ പാശംചെങ്കു കഴിഞ്ഞതിനി

ಎಂದು. ಅನಿರ್ಯಾಸಿತ ಕರ್ಮವನ್ನು ಕೆಂಪುತ್ತು. ಅರಣ್ಯಾಸಿತ ತತ್ತ್ವಾತ್ಮಕ ಮಹಾರಾಜಾಂ ಇಷ್ಟಾಶ್ವಿನಿಂದ ಸತ್ಯ ತಾಯಿತ್ತಿಲ್ಲ. ತತ್ವಾತ್ಮಕವಿತೆಯಲ್ಲ ಪರಿಪೂರ್ವಿಕವಾಗಿ ಈಕರಣಾಗಳು.

ಆಗಾಗ್ರಹ ಪರಿಪೂರ್ವಾಂಶ ರಾಮರ್ ಗ್ರಹಗಳ ವರ್ತಣೆಯಿಂದ ಅರಿಯಿಲ್ಲ. ಪರಾತ್ಮಾರಾಮರ್ ಸಾರೋಹಣಾದ ಪರಿಪೂರ್ವಿಕಾಂಕಣ ಯ್ಯಾ ಹೆಚ್ಚು.

ಅರಂಬದೇಹಾಗಂ ಕಣಿಕ್ಯಾವಕಿಲ್ಲಂ ಪರಾತ್ಮಾರಾಮರ್ ಕುಗ್ರಿಯರಾಂಜು ನಿಂಡಿಜ್ಞಾಂ ಕಿರಿವಿಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಪರಾತ್ಮಾರಾಮರ್ ಅನಿಯಿತ ಜೀವಿಶ್ವಿರಿಕಣಿಂದತ್ತಾತ್ಮಂ ಕಾಲಂ ಈ ಹಂತಿಗಳನ್ನು ಕಿಲ್ಲಂ ತಲ ವ್ಯಾಖ್ಯವಾಗಿ ದೆಹಂಭಿಂಬಾಯಿಜಣಿಲ್ಲ. ಏಂ ನಾತ ಅರಯಂತ್ರಣೆಯಲ್ಲ ಅರಂಬಿಸಿ ಪರಿತ್ರಾಳಂ ಜೀವಿತಂ ನಾಯಿಕಣಾ ಹಂತಿಗಳಾಗಿ ರಂಜ್ಯಾರಣಾತ್ಮಿಗಾಯಿ ನಿರ್ಯಾಗಿಕಣಾತ್ಮವಾಂ ಲೋಕತ್ತಿಲೆ ಅರಂಬಾಮತಪಂ ಏಂಣಣಾಗಿ ನಿಂಡಿಜ್ಞಾಂ?

ಅರತಿಹಾರ್ತ ಇತಿಗಾಯಿ ಈ ಮಾತ್ರಂ ಕಣಿಕ್ಯಾವಿವಿಕಾವಾಗಂ ಕರ್ಮವನ್ನು ನಿಂಡು ನಿತಿಗಾಯಿ. ಕಿರಿತ್ವ ಚಿರಾತಿಹೃತಿಗಳೇ ಯಂ ಕರ್ಮವನ್ನು ವೀಣ್ಣಂ ಪರಾತ್ಮಾರಾಮರ್ ಅರಂಬಣಾಂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲಂ “ಅರವಿಂಬಾಂ” ಅರಂಬದೇಹಾಗಂ ಕಣಿಕ್ಯಾಂ ರಾತ್ಮಂ ಇಂದ್ರಾಂಂ ಪ್ರಾಣಿಕಾಯಿ ಭಾಗಂ ಚೆಯ್ಯಾರಿಕಣಾಂ. ಅರಣಿಜ್ಞಾಂ ಅರಯಿ ವಸಿಸ್ತಾಗಾಯಿ ಇವಿತ ಈ ಸುಖವುಂಟಿಲ್ಲ. ಅರಾತ್ಮಾರ್ಕಾಣ್ಣಂ ಅಂತಿಂಬಾಯಿತ್ವಾದ ತೀರಂತತಿತ್ವಾತ್ಮಂ ಮಹಾರ್ಪಂಪಂತತತಿಲೆ ಜ್ಞಾ ಪೋಕಿಹಾಣಾಗಿ ಅರಣಿಜ್ಞಾಂ ನಿಲ್ಲಿತ್ತಾಗಿ ಏಂನಾವಂತಿತ್ತಾ.

ಪರಾತ್ಮಾರಾಮರ್ ಕರ್ಮವನ್ನು ಉಪಾಧಾನಪ್ರಕಾರಂ ಮಂದಿ ಅಪರ್ವತತತಿತೆ ಚೆನ್ನಾ ರಾಮಣಮಾಹಿ. ಅರಣ್ಯಾಸಂ ಇಷ್ಟಾಶ್ವಿನಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸಿತಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಅರಾತ್ಮಾರ್ಕಾಣ್ಣಂ ನಿಲ್ಲಿತ್ತಾಗಿ ಏಂನಾವಂತಿತ್ತಾ.

ഈ മര്മ്മഗ്രഹിരിയിൽ അാധിവസിക്കുന്നണ്ടെന്ന് പറയി ഹാസിക്കും പ്രസ്താവിക്കും.

10. ഒക്ടോബർ നിന്റെ ഓൺ

ഹിംഗലത്യത്തിനും വിസ്യുന്നും മല്ലുന്തിലും അതു ഷുംവത്തും മ്രൂമണാക്കായി ഭാനും ചെയ്തിന്നശേഷം മര്മ്മഗ്രഹവ്യത്യിലാണാലോ പരത്രരാമൻ വാസ്തവപ്പീച്ചു തും. ഈനു നാം ‘അരബിക്കട’എന്നു പറയുന്ന സദ്ധാരണ പദ്ധിമല്ലട്ടംവരെ ദ്രുപിച്ചിരുന്ന എന്നാഴ്തിനും പല തെളിവുകളുണ്ട്. പദ്ധിമല്ലട്ടത്തിന്റെ ക്രൈസ്തവമായ മര്മ്മഗ്രഹിരിയിൽ ഈ കനാംകൊണ്ട് സ്വന്തമായി ക്രൈസ്തവാം സ്വാഖ്യിക്കാമെന്നും പരത്രരാമൻ വിചാരിച്ചവതേ. താൻ സന്ധാദിച്ച രംജുമല്ലാംമല്ലാങ്ങാംമണ്ണങ്ങൾക്കുതാവായ കല്പുവൻും ഭാനംചെങ്ഗുംഡാം, തനിക്കുറിക്കാൻ സ്വന്തമായി ഭൂമിയുണ്ടാണും ഇല്ലാത്തതിനാലും പരത്രരാമനിങ്ങൾ നന്നാനുന്നിയതിൽ തെരിറിപ്പു. അദ്ദേഹം വരണ്ണനെ തന്നെ പദ്ധൂരച്ചു പ്രത്യക്ഷമാക്കി ക്രാനം ഭൂമിതരണാമെന്നാവന്നു പ്പെട്ടു. ഇതിന്റെ ഫലമായി പദ്ധിമല്ലട്ടത്തിന്റെ താഴ്വായി ക്രയിൽക്കാണും സദ്ധാരണ ക്രാനം പിണ്ടാറി എന്നാണും യെന്നുതി പ്പറ്റി. കന്തുക്കമാരിമുതൽ ശ്രോക്കണ്ണവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന കേരളം ഇന്ത്യനെയുണ്ടായതാണാതേ. മലജ്ജും അരുചി കും മലല്ലുക്കിടക്കുന്ന രാജുമായതുകുംണ്ടുണ്ടെന്നും ഇതിനും മലയാളമന്നപേരുണ്ടില്ലെന്നും. ക്രാനുക്കാലം കൂടിതെപ്പോം ശിഖം ഇംഗ്ലീഷുക്കിട്ടിം കൂടാനുള്ളം വലിപ്പും വന്നു. ഇംഗ്ലീഷുക്കിൽ കുട്ടക്കളിം കൂടാനുള്ളം വലിപ്പും വന്നു. ഇംഗ്ലീഷുക്കിൽ ജനങ്ങളെൽപ്പിക്കുവാനാണും പരത്രരാമൻ പിന്നെ ശുമിച്ചുതും. ഇതിനായി ദ്രാവിഡരാം

ജൂണ്ടൈല്ലിൽനിന്നും, പേപ്പാറ്റുരങ്ങളിൽനിന്നും പലതരങ്ങൾ രേഖും കൊണ്ടുവന്നു. പേപ്പാർ എന്ന പഠ്യപ്പെട്ടുന്ന തിരുന്തുട്ടങ്ങിയ കൃഷ്ണക്കാരൻ, നായമാർത്തുട്ടങ്ങിയ രാജുര ക്ഷണിക്കുവേണ്ടുന്ന ജാതിക്കാരം പരന്തുരാമനാൽ കടിയേറി പാപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ഈക്കുറ രാജും അധിവാസ യോഗ്രംബാധിത്തിന്തിന്നശേഷം പരന്തുരാമൻ ആളുംവ ത്തതിൽവിന്നും കുറെ മ്രോഹമാരാരക്കാണ്ടുവന്നും അധി ടവിടു പാപ്പിച്ചുവെന്നു, താൻ പുത്രത്വാദി സുഴുിച്ചു കേ രഖുന്നതു അവക്കായി ദാനം ചെച്ചുവെന്നും സ്ഥലപുരാ നാണ്ഡൗണിൽ കാണുന്നു.

കേരളത്തെ, പരദേശങ്ങളിൽനിന്നും കുറഞ്ഞുവന്ന മും മജനക്കായി ദാനംചെച്ചുവെക്കിയും, കേരളവും പരന്തുരം മനസ്സുള്ള വാനിം വളരെക്കാലം നിലനിന്നിട്ടുണ്ടുള്ളതു തീർച്ചയാണും. കേരളത്തിന്റെ പഴമജ്ജും, പരന്തുരം മന്നും കാലാന്തിനും തമ്മിൽ വളരെ യോജിപ്പുണ്ടും. സുഞ്ജ വാംശരാജാവായിരുന്ന രഘുവിന്റെ കാലത്തു് കേരളം രം ജാക്കമാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു രാജുമായിരുന്നുവെ ണും മഹാകവി കാളിഡാസന്ന് ‘രഘുവംശകാവുംണിൽ മു സൂഖിച്ചുകാണുന്നുണ്ടും. പരന്തുരാമൻറെ യോഗ്യത വ സ്ത്രിക്കുന്നിടത്തും ആ മഹാകവി, പരന്തുരാമൻ കേരളത്തി മാതാപാത്മാനു പാണതിട്ടുണ്ടും. മഹാഭാരതയുഖത്തിൽ കേരളരജുംക്കാരംഡം സൈന്യങ്ങളും പക്ഷക്കാണുന്നതായി ‘മഹാഭാരതത്തിന്റെ കാണുന്നു. ഈനു കേരളത്തിൽ കാണുന്ന മഹാജനപ്രസ്ഥം സപ്പുക്കാവുകളും പരന്തുരാമപ്ര തിശ്ശിത്തങ്ങളാണുണ്ടും ദിശപാസിച്ചുവോരുന്നു. തന്റെ പുതിയ രാജുത്തിൽ സാമുദായികമായും, രാജ്ഞിയമായും ഉ

രെങ്ങും കാണാത്തവിധത്തിലുള്ള നിന്മങ്ങളുടെക്കിയ തുംബയിൽ സാമനാക്കാനും വിന്ധപ്പാച്ചുവോണ്ടും, ‘ഓർമ്മക്കാരൻ’ എന്ന ഒരു ഗുഹയിലും പരത്തുന്നതിൽ പ്രചരിക്കാനുണ്ട്. കൂടുതലായി ഒരു ക്ഷതിയെ കുറഞ്ഞതാൽ രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന ക്ഷമയും ഏന്ന പരീക്ഷ നടത്തിയതും കേരളത്തിൽ വെച്ചുണ്ട്. റിപ്പബ്ലിക്ക് ഭരണസമ്പ്രദായം (പ്രജാധിച്ചന്ത്രഭരണാര്ഥി) ക്ഷമതായി കണ്ണപിടിച്ചുതും പരത്തുന്നതാണ്. കേരളത്തെ അനേകത്തിനാലും ഗുംഘാളായി കാറിച്ചും, കാരോ ശ്രാംക്കാഴ്ചയും ജനാജ്ഞയാൽ തുപ്പിക്കപ്പെട്ടുണ്ടും പ്രതിവിധിസമേളം ഭരിക്കാൻ എപ്പോഴും ചെയ്യുന്നും പരത്തുന്നതായതു. ഈ ഭരണസമ്പ്രദായം വരുത്തുന്നതു കൂടാണുണ്ടും കിലത്തിനും അക്കാദാത്താണും കേരളം മതപരമായും സാമൂലായികമായും രാജ്യീയമായും സാമ്പത്തികമായും ഉള്ള ഉന്നതിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതും. ദാനംവേ സ്വന്തമായ വിഷയത്തിൽ പരത്തുന്നതും ഉണ്ടാക്കിയാൽ തുട്ടുകൂടബ്ദവും വസ്തുവും മജമക്കരാഡയസമ്പ്രദായവും നാഡുവാരിത്രിമാരുടെ ഇടയിലും ദായംബാരുടെ ഇടയിലും ഇന്നും കണ്ണവക്കാനുണ്ടുണ്ടും.

പരത്തുന്നതും, കേരളത്തിനും മലബാറിലും മലബാറിലും തുട്ടിവേപ്പതുറിനും താഴീക കുറച്ചയിക്കുന്ന ബാന്ധുണ്ടും. വകുപ്പുനാമക്കുറസ്സാവകായ പരത്തുന്നതും രാജ്യം രാജ്യം ദാനംവേ സ്വന്തിയ നാഡുവാരിമാരുടെ അനുഗ്രഹിക്കാനായി തുട്ടിവേപ്പതുറിയും താഴീവേപ്പതുറിയും ദാനംവേ സ്വന്തിയിൽ കാണാനും. എന്നും മരണമില്ലതെന്നും മഹാത്മ പദ്മത്തതിൽ താമസിച്ചുവോണ്ടും ദാന്തി-

തിംഗർ യോഗം കൂടിയിങ്ങൻ് ദ്യൂനിമൂൽ തൃപ്പിവയേതു റിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചുവോരുന്നു. മേൽപ്പറത്തു കാരണാണെങ്കാൽ പരശ്രാമനം കേരളവുമായുള്ള ബന്ധം എന്നു മഹാനഭാവനീനും ജീവചാരിത്രത്തിൽ കൂടി അദ്ദേഹാനുസ്ഥിതതു കനാബന്നുന്ന് തീരുമ്പരയാവുന്നതാണ്.

11. പരശ്രാമനം രഘുരാമനമായുള്ള കൂടി ക്രൊ ട്രി

പരശ്രാമൻ മഹേന്ദ്രചന്ത്രത്തിലുണ്ടു് പോയണ്ണേ ചീം ക്രൂപപ്രഭാവതി, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ചുഞ്ചും ചില ക്ഷത്രിയമാക്കു് രാജ്യം പക്ഷത്തുകൊടുത്തു. അവർ രാജ്യം ദേരിക്കുവാനും മുട്ടണി. ഇങ്ങനെ പക്ഷത്തുകൊടുത്തതാതിൽ കനായിങ്ങനും കാരണാല്ലുരാജ്യം.

കിരു സ്വാംഖ്യകൾക്കും കഴിഞ്ഞെപ്പാർഡി ദാരമന്നും അര തോല്പൂഡിപനും ഉണ്ടു്. റാമലശ്ശേഖരത്തുനുജ്ഞിയാർ എന്ന പേരം ചുണ്ടാക്കുട്ടി അംഗദചാത്രിനും നാഡു പുതുമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്രജക്കമാരും എല്ലാ ഗാന്ധുങ്ഗളും — പ്രത്യേകിച്ചു ധനംപ്പേഡ്വു് — പരിച്ചു് വളർത്തുവനും.

യാഗശക്ഷകായി രാമലക്ഷ്മാരെ തന്നീരും കൂടെ അര ചതുരണ്ണങ്ങന്നു് വിശ്വാമിത്രമാരയ്ക്കി ദാരമന്നോടേ കൂടിച്ചു. അതും ദാരമന്നും പുതുമാരെ ചരിത്രയുണ്ടുവാൻ ഒക്കിച്ചുവെക്കിലും, കുട്ടിയിൽ അവരെ വിശ്വാമിത്രനോടൊന്നിച്ചുയച്ചു. വഴിയിൽവെച്ചു കണ്ണമുട്ടിയ രാക്ഷസമാരെ റാമലക്ഷ്മാരും വധിച്ചു. വിശ്വാമിത്രനും, രാജക്കമാരുമാരും ആത്മഗമത്തിലെത്തി യാഗം ആരംഭിച്ചു. രാക്ഷ

സമാരക്കെട ആക്രമണാത്തിൽനിന്ന് ധാരാഗ്നിയെ രക്ഷിപ്പാൻ രാമലക്ഷ്മാനാർ കാവൽക്കിനു.

ധാരാം അവബാസിച്ചതിനശേഷം, വിശ്വാമിത്രൻ രാജക്കമാരണാരോട്ടുട്ടി മിമിലാരാജുത്തിലേജ്ഞ പോയി. മിമിലാരാജയാനിച്ചിൽ അനന്ന് ദിവന്നേറ്റതായി എത്രയും ബുക്കം ഏറ്റനു പേരുള്ള കൈ വലിയ ധനാല്ലു് ഉണ്ടായിരുന്നു. രാമൻ ദ്രുജ്യാക്കർബാക്ക് ആയുള്ളും ജനിക്കത്തക്കവണ്ണം ആ ചാവത്തെ ചൊട്ടിക്കുകയു്, ജനകമഹാരാജാവു് ആ പീരം തന്നെ മകളായ ജാനകിയെ പിവാഹം ചെയ്യുകൊടുപ്പാൻ തീമ്പുമുട്ടുള്ളതുകയും ചെയ്തു. കുണ്ണാനമനസ്സ രിച്ചു് ദണ്ഡാനഭാരാജാവു് സപരിവാരം ജനകരാജുത്തിൽ പട്ടിത്തുകയും, രാമങ്ങൾക്കും സദ്യാദരണാനുടേജും വിവാഹമഹാസംഖം വളരെ ആദ്ദേഹാശ്വായി കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. വിവാഹാനന്തരം ദശരത്മമഹാരാജാവു് പുത്രാരോട്ടും അവക്കെട പത്രിമാരോട്ടും പരിവാരങ്ങളോട്ടും കൂടി അദ്ദേഹാശ്വായിലേക്കേ പുറപ്പെട്ടു.

ശ്രോഷയാത്ര ആരംഭിച്ചു. മന്ദിരം കാലാർപ്പിട്ടു, അതിനെ തുടന്ന് കത്തിരപ്പുടു, അരബിന്നേറ്റ പിന്ദിൽ രമണ്ണമി, അതിനേംടക്കച്ചാൻ വീണ്ടും കൈ കാലാർപ്പിട്ടു ഈ തായിങ്ങനു ധാതൃക്കുടെ ക്രമം.

വൈക്കവാഴക്കി പ്രഭാതത്തിൽ ധാതൃചെയ്തു. അനന്വധി ശായകാമാങ്ങം നത്തക്കാമാങ്ങം അവക്കെട വാഞ്ഞു പക്കണ്ണാഞ്ഞുട്ടുട്ടി രാജകീയരാധുക്കെള്ളു അനന്ദമിച്ചു.

മല്ലുംധാംവരെ ഇംഗ്ലീഷ്യയാത്ര തുടന്നു. വിവാഹസംഘക്കാരക്കെട ആവയ്ക്കുത്തിന് പ്രത്യേകം കെട്ടിയണ്ണാ

കുറയ് കൈ പറതലിൽ അവർ വിശ്രമിച്ചു. ശേരമുമഹാ രാജാവിന്റെ പ്രജകളും സ്നേഹിതരായാൽ ഒരുക്കിയിരുന്ന ക്ഷേമപദാത്മാരാം അവർ സൗഖ്യമായി കഴിച്ചു. അന്ന നിരം അല്ലോ വിശ്രമിച്ചു. പ്രസ്തുകം എപ്പുംചെയ്തിരുന്ന സഭിക കേട്ട് അവർ പരമാരാധാരം അനുഭവിച്ചു. സാധാരണ ഘട്ടത്തിൽ മഹാരാജാവും പരിവാരങ്ങളും അന്ത്യാശ്രയിക്കില്ല ആശുപിള്ളിയുള്ള യാത്ര വീണ്ടും ആരുംബിച്ചു.

സംഗ്രീതം, നാട്യനം, ചാംക്രപരായൻ, വിദൃശ്യകപ്രയാഗം മുട്ടായി കൊള്ളുന്നതുകൊക്കായ ത്രാഡംവരങ്ങളോ ട്രിട്ടിയാണ് അവർ പൊജ്ഞാണിക്കുന്നതും.

പെട്ടനു സംഗ്രീതം ദിന. മുമ്പിൽ പോയിരുന്ന കൈ കൂതിരപ്പുട്ടാളക്കാരൻ ബലിപ്പെട്ട് കാടിവന്നു ദൈർഘ്യം മഹാരാജാവിന്റെ ചെവിട്ടിൽ എന്നോ മന്ത്രിച്ചു. മഹാരാജാവിന്റെ മുഖം വിളഞ്ഞു. അദ്ദേഹം കിട്ടകിടെ വിഠച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുരുക്കിളിയുൾച്ചെണ്ണിലും കണ്ണും മുഖം വിളഞ്ഞു.

ഈതു കണ്ണകൊണ്ടിരുന്ന രാമചന്ദ്രൻ്റെ അച്ചുനീറ്റി അഭ്യന്തരിയത്തിൽ ചോദിച്ചു. ‘അച്ചു! അദ്ദേഹത്തെ അന്തരിക്കാൻ കാരണമെന്താണോ?’ എന്നാൽ ശേരമന്ന തൊണ്ട മുട്ടുമുലം കന്നം സംസാരിക്കുവാൻ സംയിച്ചിപ്പി. രാമൻ വീണ്ടും വീണ്ടും കാരണമെന്താണെന്നും അച്ചു നോട്ട് ചോദിച്ചു. ധാതോര ഹാഹവുമണ്ണായിപ്പി.

പെട്ടനും അവിടെ കൈ ബഹുമുണ്ടായി. കയ്യിൽ തിളങ്കിക്കുണ്ടാക്കിരിക്കുന്ന പരമ്പരാവും ധരിച്ചു അമന്തനഫ്പും മുഖം കുറവാം ദിവസങ്ങൾ മുട്ടയിൽ ചുട്ടിവീണ. അവൻ മുട്ടയുള്ളകയ്യിൽ കൈ വിപ്പാം, മുമലിൽ ആസ്ത്രങ്ങൾ നിന്നും തുണിയീരവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ദൈവമന്ത്ര ഇം കാഴ്ക്കൻാം ദയവിഹപലനായി. മരഹളിവരല്ലോ ഇതുകണ്ട് പേടിച്ചു. അറീരാമൻ ഓർമ്മ രാഖൻറെ അടക്കത്തെചന്നാം വിനയവും അദ്ദേഹത്തെ വണിച്ചു. എന്നാൽ പരത്രരാമൻ ഇം അഭിവാദ്യത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുംവായി അറീരാമൻറെ രക്ഷയെ കാഞ്ഞ് ദൈവമന്ത്ര അവക്കെ മല്ലജതിൽ ചെന്നുനിന്നു. വളരെ താഴേയാടെ ദൈവമന്ത്ര പരത്രരാമനെ അഭിവാദ്യത്തെ ചെയ്യിപ്പുകാണും അവേക്ഷിച്ചു. “മഹാശാഖ! അഞ്ചുനാം ഇമദ്ദീസും മകനാക്കനും. അഞ്ചുനാം പരിനും ലബനം നീതി അനുസരാക്കനും. അഞ്ചുനാം ലോകം മുഴവൻാം ജയിച്ചും അഥവാ മേധാവാം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടോ. രാജുമെമ്പും അഞ്ചുനാം ബ്രഹ്മ മഹാക്ഷായി ഭാഗവേചയ്യും. ക്രമുചൻറെ ആശേഷക്കു സ്വീകരിച്ചും അഞ്ചുനാം ക്ഷത്രിയനാശരാട്ടുള്ള വിശ്രായമല്ലോ ഉപേക്ഷിച്ചു തവല്ലുചെയ്യുന്നും പോയ രത്നളംഞാം. അര തുക്കുണ്ടും ദയവേചയ്യും എന്നും മകനായ ഇം രാമക്കമര നെ അനന്തരപിച്ചും ദീർഘയല്ലോ. നൽകി അയച്ചാലും.”

പരത്രരാമൻ ഇം അവേക്ഷയെ വിലവെച്ചില്ല. അര ഭ്രഹ്മം രാമൻറെ അടക്കത്തുവനും. രാമൻ വീണ്ടും വളരെ വിനയത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ വണിച്ചു. പരത്രരാഖൻറെ ഒ സഹാഗ്രവാം ഗംഭീരസപദാവവാം കണ്ടും രാമൻ അത്ര തമ്മുട്ടു.

ഓർമ്മക്ക്—എന്നോ കട്ടി! വീ ഒരു രാജക്കമാരനാണോ? എന്നും പേരും പേരുതന്നെന്നയാണോ എന്നക്കുറുളിളിത്തും. എന്നും എന്നും ചുമ്പിപ്പുത്തെ ക്ഷത്രിയനാരെ കൊന്നാം അവക്കെ ചു ദയരക്കംക്കൊണ്ടും വിത്രപ്പണം ചെയ്യിട്ടുള്ള അഴിം

ണ്. ഞാൻ ഇവിടെയുള്ളപ്പോൾ നിന്നന്നേപ്പാലുള്ള രാമനാരു അരുജ മാറിപ്പോളി?

രാമൻ കൈകൂപ്പി കേതിയോടെ തലക്കനിച്ചു് അദേശത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന്.

ഡാർവ്വാമൻ—എൻറെ പേര് നീ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, എൻറെ ഇങ്ങനെതന്നായ പരമാരിവന്റെ ചാവ തെരു എന്നായിക്കുത്തക്ക അംഗങ്ങാംകൂടി വിനശഭാഗി രിക്കുന്നു. ആ ചാവം എത്രയോ യുഖത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ ചാവത്തിനാം ബുലക്കുയം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉപയോഗപ്രദമാണെന്ന കണ്ണം അതിനെ ഒരു മുലക്കിൽ ഇടക്ക്. അതു തുരുപ്പ് പിടിച്ച പഴകിപ്പായിരിക്കുന്നു. ആ ചാവമാണ് ജനകുമഹാരാജാവു് നിന്നോട് വണ്ണിപ്പാൻ പറ്റേണ്ടതു്. അതു നീ ആധിക്യവരാതേരാടെ വണ്ണപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു ഒരു വലിയ സാല്പ്പുമാണെന്നു് നീ വിചാരിക്കുവേം? അതിനിത്ര ചോണ്ടച്ചും തേണുവാൻ അവകാശമുണ്ടാണു്?

രാമൻ ഇതുകേട്ട മെന്നം അവലുംബിച്ചുതേരുള്ളു.

ഡാർവ്വാമൻ—നിന്നക്കു് എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നതുതന്നെ കുറച്ചിലായി തേണുന്നുണ്ടോ? തലതാഴ്ത്തി, കൈകൂപ്പി ഒരു പ്രതിമപോലെ എൻറെ മുമ്പിൽനില്ക്കുന്ന തുകൊണ്ട് നിന്നെന്ന ഞാൻ വെരുതെ വിട്ടുകളിയുമെന്നു നീ വിചാരിക്കുണ്ടോ? ഇംഗ്ലീഷ് കൗൺസിൽക്കുണ്ടോ എന്നു കരിയാം. ഇതുകൊണ്ടാണും ചതിയിൽ ചെട്ടുവുന്നുണ്ടെന്നു. നീ എൻറെ വന്നുന്നായ ഇങ്ങവിന്റെ ചാവം അതിനിന്നുണ്ടോടെ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്

തിനു മതിയായ കിക്ക നീ അനുഭവിക്കണമിവരും, നീ നേ ഇവിടെനിന്നും ജീവനോടെ നോൻ വിട്ടുക്കൊമെ നും നീ പിച്ചാരിക്കുന്നവോ?

രാമൻ—അരങ്ങുനേനു! നോൻ അരാഡൈ കൂതിയോടും വിന്റ യന്ത്രതാഴ്വുള്ളടി വന്നില്ലതു് അരങ്ങുനും വന്നുനും വും ആയ ഒരു രഹിയംഗാനും, ജമദഗ്നിയുടെ മക നാബാനും ഉള്ള വിച്ചാരത്താലുണ്ടു്. ബഹുമാനം കൊണ്ടാണു് അരങ്ങുനെ ചെയ്യുതു്. ദേശകൊണ്ടല്ല.

ഓർമ്മക്കുറഞ്ഞി—പുള്ളു്? എന്നെന്ന നീ വും നേനു വിളി കണ്ണവോ? നോൻ എന്നുതെക്കിലും മുയംചെന്നവനാ യിക്കൊള്ളിട്ടു്. എന്നോടു് എന്നുക്കുവാൻ തക്ക കൂക്കി നിന്നുക്കുണ്ടോ? കുടുള്ളക്കു് എന്നു പഴക്കം ചെന്നതായി ലും കൊന്തരാബ്യാലരിയേക്കാൽ ഘനനുള്ളതാബന്നും നീ നക്കരിഞ്ഞുള്ളടക്കേ? എന്നുകും നിന്നും കൂതിരെ കന്ന പരിശോധിക്കണം.

ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു് ഓർമ്മക്കുറഞ്ഞി തന്നെറ പരഞ്ഞ വിന്റ ഉണ്ടതില്ലിട്ടിച്ചു.

രാമൻ—മഹാത്മാവേ! അന്നേയുടെ കുള്ളിൽ പരഞ്ഞ വുണ്ടു്. ഇവാനും രാഖിയാണും തോന്നുന്നതു ചെയ്യാലും. രഹ്യവംശത്തിൽ അനിച്ചുവരാകും തന്നെ അവക്കുടെ കൂതി പത്രക്കാളും കും ശ്രൂംഘണ്ടോടും കാട്ടിയിട്ടില്ല.

ഓർമ്മക്കുറഞ്ഞി—നീ പിന്നെയും മംഡാവിയായിത്തീജനാ. ഇതുവരെ നീ എന്നെന്ന കൂതു വും നാബാനും പഠിഞ്ഞു. ഇ പ്രോം നോൻ ശ്രൂംഘണ്ടാനമായി. നോൻ അഞ്ചുക്കുന്നും തീ അധുമായ ശ്രൂംഘണ്ടാനും നീ പറയുന്നതു്?

നീ അതു ഡീരനായ്ക്കുതിയനായകന്മാണോ? നിന്റെ പരാത്മം എത്രതൊള്ളിണ്ടണോ എന്നവേണ്ട ബോധക തട്ട. യുലത്തിൽ എപ്പേട്ടുവാൻ എന്നെന്നു ശ്രദ്ധാമണം തുറന്ന നിന്റെ കൂതിയാണ്. നിന്റെപോലും എത്ര കുതിയ നാരെ താൻ കണ്ണിരിക്കുന്നോ? എത്ര കുതിയശാഖക ഗളം താൻ ചേരിച്ചിരിക്കുന്നോ? എന്നെന്നു പിതാമഹ നാക്ക് സപ്രസ്ത്രിയേലക്കു കയറിച്ചെല്ലാം കുതിയരാജാക്കന്നാഞ്ചെട റിരസ്സുകൊണ്ടാണ് താൻ ഒരു സോപം നം കെട്ടിഉയർത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള കരം കൂടുടെ ദിവിൽവെച്ചുണ്ടോ ഒരു ബാലനായ നീ നിന്റെ പരാത്മം കാണിപ്പാൻ വോകുന്നതു്? നീ ഒരു ശക്തയ പ്പി. ഒരു പരാത്മമിയുടെ ലക്ഷ്യാന്തരം നിന്റിൽ കാണാനിപ്പി. ഒരു പട്ടിയ ചാപം വണ്ണിച്ചുവെന്ന കാരണത്താൽ നീ ഒരു വലിയ പരാത്മിയശാഖനും അതുരെ കിലും സമതിക്കുന്നോ? ഇതാം ഒരു വെള്ളിവച്ചവും. ഇതിനെ കുബയേററി അന്തും തൊട്ടുകൊക്ക. ഇതു ചെയ്യാമെങ്കിൽ നീ ആണാത്തുള്ളിവനും കുതിയനമാണോ താൻ സമതിക്കാം. എന്നാൽ താൻ നിന്റെപോലും പ്രസ്തുതിപ്പാത്തിയും.

ഈ ഭീഷണിക്കേട്ട് ശ്രീരാമൻ കപിതന്നായി. അദ്ദേഹം പെടുന്ന് ഓർമ്മവരാമനെന്നു കയ്യിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന വച്ചവും തട്ടിയെടുത്തു കൂലച്ചു് ഇങ്ങനെ പരഞ്ഞു: ഇതാം അന്തും തൊട്ടുതിരിക്കുന്നു. താൻ അണ്ണയുടെ പാലങ്ങൾ കൂലി വണ്ണിപ്പാൻ വോകുന്നു. ശ്രീരാമൻ അന്തും അകുള്ളം താം വലിച്ചുചിട്ടുപ്പോരു തന്റെ ശക്തിയും ദൈവിക തപവും തന്റിൽനിന്നു വിട്ടവോരുതുന്നു് ഓർമ്മവരാമനു മഹ

സ്ഥിരായി. അംഗോഹം പേടിച്ചവിന്തു. പരവര്ണനായ പരത്തു എൻ കൈകൂപ്പിക്കാണ്ട് പറഞ്ഞു. മഹാത്മാവേ! ഈ വില്ലു കുലജ്ജുവാൻ എങ്ങ്ങവിനു മാത്രമേ ശക്രിയളി. അങ്ങ് വിജ്ഞു ബാബന്നാ തൊന്തരിഞ്ഞു. പ്രദാം! എന്നിൽ അനുകൂല തോന്തരാണു! തോൻ രാജ്യമെല്ലാം കരുപ്പന് ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു വകൽ സമും മാത്രമേ എന്നിക്കിവിടു കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പാടുള്ളൂ. റാഗ്രിയിൽ മഹേന്ദ്രപ്പുത്ര തത്തിൽ എത്തുനാം. എന്നാൻ കാലുകൾ വണ്ണിക്കാരിതി കാണു ഒരു ഘണ്ടാക്കനാം. ഒരു അനുസൂം മഹേന്ദ്രപ്പുത്രത്തി ലേജ്ജുള്ളു. പുന്നാ മാർഗ്ഗം ശരിപ്പേടുത്താൻ ഉപയോഗിച്ചാലും.

കഞ്ചാനാറിയി ഒരു രാമൻ ഭാഗ്യവരംമൻറീ അദ്ദേഹം സപീകരിച്ചു. അന്തുവാല ചൊയ്യു, പരത്തുരാജന്നു മുന്നപൂ പാര്വ്വം ത്രൈരാമവൈ പ്രക്ഷിന്നുവേച്ചു് വള്ളരെ വിനിരുന്നായി മഹേന്ദ്രപ്പുത്രത്തിലേജ്ജു മടങ്ങി. രജുരാമനാക്കട്ടെ, ജുഡേരിഡാക്കുട്ടി അയോദ്ധ്യയിൽ മടങ്ങി എത്തി.

12. ഭാഗ്യത്മായുള്ള യുദ്ധം

മഹേന്ദ്രപ്പുത്രത്തിൽ എത്തിയരിനുണ്ടും പരത്തുരാമൻ താൻറീ സമയമെങ്കെ തപസ്സുണ്ടും. യുംനത്തിനു മാറി വിനിങ്ങാഗിച്ചു.

കൈദിവസം രാജൻറീ സ്നേഹിതനായ ഫോതുവാഹി നന്നെ കാണ്ണാൻ അംഗോഹം ഇട്ടുചെന്തു. ശിഷ്ടനാശരംടക്കു ടി അംഗോഹം സൂച്ചുത്തിനേൻറീ പണ്ടംഗാലക്കിൽ ചെന്ന ചേന്ന. അവിടെയുള്ള മഹാശിമാർ അംഗോഹത്തെ വള്ള

രെ വൃത്തമതിയോടെ സ്പീകറിച്ച്. ഫോറുവാഹനങ്ങൾ, പരഞ്ഞരാമനം അവരുടെ ചെരുപ്പുകാലങ്ങളിലെ സംഭവ നേരുപ്പുറി ഓരോന്നു നംബാരിച്ച് വളരെ മൊരം കഴി ആക്കി. അദ്ദോഷി അവിടെ കൈ തിരാറിവരികയും, അവർ തുരാശാനന്ന് ഭാഗ്യവരാമൻ തന്റെ ഒരു സൗഖ്യത്തി നോടു ചോദിക്കുകയും ചെണ്ട്. ഫോറുദാഹരണൻ ആ യു വതിയെ തന്റെ അടുക്കലേഡാണ് വിളിച്ച്. അവർ ത നീറു ചോറിയാണെന്നും, അംബവൈനാണും അവ കൂടുതൽ ചോരാനും അംദുചും ഭാഗ്യവരാമരാജും പറ ഞതു. ഒരുംവെ ഭാഗ്യവരാമനീരും പാദങ്ങളിൽ ഒമിച്ച്. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ വിന്ന് അനുകൂലമായാണ് ധാരാധാരായാൽ കഴകി. അവർ തൊഴുകയുമായി അംദുഹത്തിനേരും ദൂരിൽ വിന്ന്.

ഭാഗ്യവരാമൻ—ക്ഷേത്ര, ഇവിടെ വരു. ഫോറുവാഹന നേരുപ്പും പെണ്ണേജും പിചുരിച്ചും മരി. നീ എ നിബാജനിക്കിനെ കറിന്മായി കരയുന്നതും.

അംബ—സ്പയ്യാവാവസരത്തിൽ എന്നേരും റബ്ബോദരി ശാരോട്ടാപ്പും എന്നേയും ഭീജ്ഞം അപവഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ഇം കാരാബാത്താൽ സാലപരാജാവും എന്നേ ഭാഗ്യ യായി സ്പീകറിച്ചിപ്പ്. ദോന്ന ഭീജ്ഞതെ അടുക്കണ്ടെച്ചു നും. അംദുഹത്തിനേരും സഹ്യാദരനേക്കുണ്ടോ എ നോ വിവാഹം ചെയ്തിച്ചില്ല. എന്നേരും ക്ഷേത്രത്തിനു ഇള കാരാബം ഇംബാൻം. എന്നേ ഇം സമിൽഡിൽ ത ഷ്ടിവിട്ട് ഭീജ്ഞരാജും പകവീട്ടിവാൻ രേണ്ടി നാന്ന് തപ സ്കൂ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ എറിക്കും രക്ഷ കി

ടി. അനുകൊണ്ട് എനിക്കേ പറവിയ അപമാനത്തിൽ കിന്ന് എന്ന മുകളിലൂജവാൻ എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രാത്മിച്ചകാളിയാണ്.

ഭാഗ്യവരാമൻ—നീ വ്യസനിക്കേണ്ട. കണ്ണതെ! ഗാംഗേ യൻ എന്നർ കൈ പഴയ റിപ്പോന്നാണ്. എന്ന് അവ നെക്കണ്ണ സംസാരിച്ച് ഈ കാഞ്ഞം ശരിപ്പുചെയ്തോം.

ഈ അവരെ സാന്തപ്പവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു അംബേഡ്‌ട് എ വ്യസനത്തെ കന്ന് ശമിപ്പിച്ചും, പരത്രാമൻ അവ ഭോട്ടുട്ടി കാജക്കുത്തിരത്തിലേണ്ണു പുരപ്പുട്ട്. അവർ സര സ്വത്തിനാഡിത്തിരത്തിൽ താമസമാക്കി. താൻ വനിച്ചില്ല വിവിം പരത്രാമൻ ഭീഷ്മര അരിയിച്ചു.

തന്നെ മുക്കവിന്നർ അപൂർവ്വിക്കാത്തമായ അത്രമന താംകൾ സ്വന്തുമ്പുന്നായ ഭീഷ്മർ, കരം ശ്രൂവജാരാട്ടം കൂടി അംഗുഖമാത്ത ദർക്കിന്നർ പോയി. ഭീഷ്മർ അംഗുഖമാത്ത കണ്ണ് വളരെ ക്ഷതിയോടെ വൃജിച്ചു. മുജനാമൻ റി ശ്രൂന്നായ ഭീഷ്മന്നർ ക്ഷതിക്കും പ്രസാദിച്ചു് ഇന്ത്യര യ രണ്ടു.

പരത്രാമൻ:—നീ എനിക്കേചെയ്യു ഉപചാരങ്ങൾക്കും എന്ന് വളരെ സംതൃപ്തന്നയിപ്പിക്കുന്നു. ഭീഷ്മ! ഇതെ എന്നും നീ! ഈ കന്ധക്കു വെലംപുരുഷാഗ്രിച്ചാണ് കൊണ്ടുപോന്നതെന്ന പറയുന്നു. കിണ്ണർ സംഭവാദര നെക്കണ്ണ വിവാഹം ചെയ്തിപ്പിക്കാതെ ഇവളെ വെ ആക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതു് മഞ്ഞാദയാനോട്

ഭീഷ്മ:—മഹാത്മാവേ! ഇവർ സാലപരാജാവിന്നെന്നും കാമിക്കുന്നതെന്നു് എന്നും പറഞ്ഞു. അനുകൊണ്ട സീതാന്ന് അവളെ സാലപ്പന്നർ സാട്ടക്കാലജ്ജയച്ചതു്

അന്ധ്യാതിങ്ങവെക്കിൽ ഇവളേയും എൻ്റെ സഹോദരന്റെ ഭായ്യുക്കിയേരെ.

പ_രം_പക്ഷേ സാലപന് ഇവളെ വിവഘാചേയ്യില്ല.

ശ്രീ_അരംബ വിവരം എങ്ങനാടുപാതയും, എന്നാൽ തൊന്തരാണ ചെങ്കു?

പ_രം_അവക്ഷേ നിന്റെ സഹോദരന്റെ ഭായ്യുക്കുകയാണ നല്പുത്ത്.

ശ്രീ_ഹരോ! തൊന്തേ എന്നുണ്ടെന്ന അപ്രകാരം ചെങ്കും?

പ_രം_അവക്ഷേ ചെങ്കുവേദുകിൽ അവളുടെ ഗതിയെ നാണണം?

ശ്രീ_തൊന്തേ വിചാരിച്ചും അതിനെന്തൊരു നിവൃത്തിയാണെങ്കുത്തു?

പ_രം_എന്നാൽ അവക്ഷേ നീ അപഹരിച്ച കൊണ്ട് വണ്ണേടതായ അവസ്ഥാം എന്തായിങ്ങനെ?

ശ്രീ_ഇവളും, ഇവളുടെ സഹോദരിമാരോടൊപ്പം സപയം ബുദ്ധേഷം മഹത്തു നിൽക്കുന്നതായി കണ്ടതുകൊണ്ടാണെന്ന് തൊന്തേ കൊണ്ടുപോന്നതു.

പ_രം_ഈ കയ കാരണത്താൽത്തന്നെ നീ ഇവക്ഷേ നീ നീന്താ സഹോദരനു വിവാധംകഴിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും.

ശ്രീ_പക്ഷേ ഇവർ സാലപന്റെ കാമിന്റിയാണെന്നും എന്ന അറിക്കിക്കുകയാഥാണെന്നും ഇവക്ഷേ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാതെ സാലപന്റെ അടുക്കലേജ്ഞയച്ചതു.

പ_രം_നീ ഉത്തരവാദിയല്ലെന്നും എന്തിനും പറയു

നന്ത്? ഇവളെ നിന്റെ സഫോററൻ വിഡാഡേക്ഷി പ്രിച്ച കൊടക്കകയാണെ യല്ലോ.

ഭീ—ഈപി കാമിച്ചതയു രാജാവു് ഇവളെ നിഷ്യിച്ച സ്ഥിരിജ്ഞു്, എന്നു സഫോററൻ ഇവളെ സപീകരി ക്കുമെന്നു് അങ്ങു വിചാരിക്കുമോണേ? ഈ വിവാഹം നിബ്രാധാരി ഞാൻ നടത്തുന്നതെന്നെന്നയാണു്? അ ഞാനെന ചെയ്യുന്നതു് അന്തിരിയല്ലോ?

പ—രാ—അല്ലോ, അഞ്ചെന ചെയ്യുന്നതു് മഞ്ഞംകേടാണി വരികയില്ല. നീ ബലംപ്രയോഗിച്ചുണ്ടു് അവളെ കുറഞ്ഞോന്നാൽ. നിയയമായും നീ അവളെ നിന്റെ സഫോററൻ വിവാഹം ചെയ്തിപ്പിച്ചുകൊടക്കണാം.

ഭീ—ഹാത്താവേ! എന്നു സഫോററൻ ഇവളെ നിഷ്യിച്ചുവെനു് ഞാൻ ധരിപ്പിച്ചുവല്ലോ.

പ—രാ—അതു സാരമില്ല. എന്നു ഉപദേശം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കു. ഈ കണ്ണുകരയ നിന്റെ സഫോററനെക്കൊണ്ടു എഴു വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുക.

ഭീ—അഞ്ചെന ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു ഗരിയല്ല. വിവാഹ കാഞ്ഞത്തിൽ നിബ്രാധിക്കുന്നതു നീതിയല്ല.

പ—രാ—നീതിയെപ്പറ്റാറി നീ അധികം സംസംരിക്കുന്നതെന്തിനാണു്?

ഭീ—ഹാത്താവേ! അവിടു് എന്നു ഇരഖാണു്. അഞ്ചെന ബുദ്ധമാനിക്കേണ്ടതു് എന്നു കുടമുഖാണു്. അഞ്ഞജ്ഞു് പ്രാണി ദേരെ കോപം തോന്നുവാൻ കാരണമോരാണു്? ക്ഷമിക്കണാം.

പ—രാ—നീ വളരെ ഗ്രീജ്ഞനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ

விளைக் குற்றவாஸாலை காண்டு வீரி மினாவேயோ? வீரி கூட யோலுவாயித்தில்துதை ஏழெல்ர் கீரி சில பளிச்சுதுகொள்ளலேபே? அல்லதுகிழ் வீரி கூட ஸாயு ரளையிலேபேயைத். ஏழென் உவசுளிபூங் விளை கூட யென்றுமன்றோ? வீதிரூபாய்வைக்கூடியூரி ஏழென் ஜங்கமிலையானோ வீரி விசாரிக்குமது? அதிகைபூரி அயிக் கூட ஸங்ஸாரிக் கூட. ஏழெல்ர் உவசேங் ஸபிகரித்து இருக்கலை விளைக் குற்றவாஸாலை ரகைக் கொண்டுவருவது.

ഭീ—മഹാത്മാവേ! കോച്ചിക്കുത്തു്. ഞാൻ അരണ്യത്തു് കീഴിൽ ദന്തപ്പേംഡം പറിച്ചുള്ളു് വാന്നുവമാണു്. എന്നെന്നു ശ്രദ്ധിയിരിക്കുന്ന ഏത്തിച്ചുതു്. അവിടുന്നതുനാണു്. അതിനു ഞാൻ അവിടജ്ഞ ചുദയംഗമായ ഒരു പരിസ്ഥിതക്കാളിയാണു്.

പിരീ— ദുഃഖാ! കുറെ വോ. തൊന്ത്ര പരമ്പരകാരം നീ ചെയ്യുമോ?

ശ്രീ—അരതും അനീതിയാകനു. എനിക്ക് അരതു ചെയ്യാൻ സാധിക്കാറില്ല. കുമിച്ചുള്ളൂ.

പ—രാ—നീചാ! ഞാൻ പറയുംവോലെ കേട്ടില്ലെങ്കിൽ നി കുറം ജീവൻ നിന്മാണം അധിക്കരിച്ചില്ലെന്നു മനസ്സിലാ കിശോപ്പള്ളിക്കു.

ശ്രീ—മഹാത്മാവേ! ഞാൻ ഇതേവരെ ഒരു ഗുരുത്വാദിനാട്ട് കാട്ടിണ്ടതു ഭക്തിവാദമാന്നും, അന്വദാനാട്ട് കാട്ടിയിട്ടില്ലോ. എന്നാൽ ഭ്രംജാമല്ലാത്ത അന്വദാന കോ പത്രിക് അതിത്തിരും കാണാനില്ല. എന്നും ബഹു മാനത്തിനു മേലിൽ അവിടന്നും അർന്നല്ല.

പ—രാ—എന്തും? വികൃതി! നീ എന്നു കരാക്കാരനാക്ക വാനാണോ ഭാവിക്കുന്നതും? ഞാൻ എന്നും വിശ്വാസിക്കു. നിന്നു ഞാൻ മുട്ടക്കത്തിലേക്കും.

ശ്രീ—അന്വദാന വിശ്വാസം, അന്വദാനാദേഹം കണ്ണ ദയപ്പെട്ടുന്ന വന്നല്ല ഞാൻ. അങ്ങനേയും എന്നും ഒരു ഗുരുവായതുകൊണ്ടാണും ഞാൻ ഇതുനേതാളം വിനീതനായി പേജമാറിയതും?

പ—രാ—കാ മോ! അന്വദാനയാണോ? എന്നാൽ വരിക്കു തന്നെ. നമ്മകൾ യുദ്ധംചെയ്യാം. നിന്മാറു ഗവ്വിനെ ഞാൻ കുഞ്ഞനേരംകൊണ്ടു നാശിപ്പിക്കുമ്പോൾ.

ശ്രീ—മഹാത്മാവേ! പണ്ട്, പേരെടുത്തിട്ടില്ലാത്ത ചില ക്ഷാത്രിയമാരെ കൊന്ന കാരണാത്താൽ അന്വദാനജീവ വളരെ അധികംഭാവം ജനിച്ചിട്ടണെന്നും ഞാനും കേട്ടു. അതോടുകൂടി അന്വദാനജീവ സാമ്പ്രദായതും അനും ഒരു ഭേദപ്പെട്ട

ഇല്ലായ്ക്കാണോന്. അങ്ങളുടെ ആ വിഭ്രകളുണ്ടാനോ ഇപ്പോൾ ചെലവാകയില്ല. സൊൻ കരിക്കാലും യുദ്ധ തെരുത്തുട്ടുടന്നവന്നല്ല. രാജാധാരിയിൽപ്പോയി നാ മഞ്ഞേട്ട് വിടവാങ്ങി ഇവിടെ വരുവാൻ എന്ന അനു വാച്ചാലും.

എന്നും പഠിക്കു മുകളിവിനെ വണ്ണണമെന്നി സത്രം വത്തിക്കുടെ അട്ടക്കൽ ചെന്നു. അമ്മഞ്ചോട്ട് വിവരമെല്ലാം പഠിക്കു, അനന്തരാദം വാങ്ങി, അതുകൂടിയാളിക്കുമെടുത്തു് ഭീഷ്മർ കൈ രമത്തിൽ കയറി പരത്തുരാമൻറും അട്ടക്കാലേജ്ഞു പു രഹ്സ്യം. അദ്ദേഹം രാജിമാലേപ്പുവെച്ചു് രണ്ടുര ചെറുമു യായ ഗംഗയെ കണ്ടെത്തി. മുകളിവായ പരത്തുരാമജോട്ട് സമരംചെയ്യുന്നതു് അപക്ഷയ്യാദാശാഖാനോന് ആ ദേവി മ കന്നോട്ട് പഠിക്കു. എന്നാൽ ഭീഷ്മർ ആ ഉപദേശത്തെ കൈകൈശാഖില്ല. ഇതുകൂർജ്ജം ഗംഗാദേവിയും, മകനും നീച്ചു ചാത്രരാമൻറും അട്ടക്കാലേജ്ഞു ദ്യായി. ഭീഷ്മ മം തി ആലംചെയ്യുന്നതു് അന്ത്യായമാശാഖാനോന് ആ ദേവി പ രത്തുരാമജോട്ട് പഠിക്കു. എന്നാൽ അവരിൽവരും ത അള്ളടിട ഉദ്ഗതിക്കിനും വിനംകനതല്ലെന്ന കണ്ടു് ഗം ഗാദേവി നിരാശയോടെ മടങ്ങി.

ഭീഷ്മർ രമത്തിൽക്കിനു താഴെത്തിനാണി, മുക്കാമ നെ കൈകുചുവ്വു്. അടിവാല്പ്പുംചെയ്യു് ഇപ്പുകാരം. പറ തെത്തു:—മുരോ! അപിടതേരജ്ഞു് കൈ രമം ഇല്ലായ്ക്കാണു സൊൻ അവിടതെപ്പോലെതന്നു താഴെനിന്നു യുദ്ധചെയ്യും. പരത്തുരാമൻ അംപ്പോർ കൈ രമത്തിൽ കയറിയി അനോ ഭീഷ്മരോട്ട് യുദ്ധചെയ്യുവാൻ ആരംഭിച്ചു. യുദ്ധം

വളരെ ഭയക്കരമായിരത്തിന്, ഇളവുകൾക്കും ശരീരത്തിൽ കിന്ന ചോറയൊഴുക്കിയുട്ടുക്കും. പരഞ്ഞരാമൻ ബോധര പിതാവായി വീണു. അംബു കരയുവാനും അതരംഭിച്ചു. കൂദാശാരംകൊണ്ട് മോഹാലപ്പും തീന്‌പരഞ്ഞരാമൻ യുദ്ധം വീണ്ടും തുടന്ന്. ഭൈജൂർ മോഹിച്ചു വീണു. അരദ്ദോഷജ്ഞം എഴു മുഖമന്നർ അവിടെ വന്ന് അഭ്രമത്തെ തുരുതു ചീപ്പുാൻ തുടങ്കി. പാവനയായ ഗംഗാദേവി രമം നടത്തി. ഗാംഗോയൻ ബോധക്കുംതീനിന്മനോന്ത് അമുഖ വന്ന വന്നാൽ, ദേവിതിരോധ്യാനം ചെയ്തു.

ഇഥം വീണ്ടും നടന്ന കട്ടവിൽ ഭാഗ്യവരാമൻ താൻ തോറവെന്ന സമർത്തിച്ചു. അരദ്ദോഷം തന്റെ രിഖ്യുനെ അത്ര ദ്രോഹംചെയ്തു് ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു: —ഭൈജൂ! നിന്റെ അസാധാരണായ ദൈജ്ഞവു്, സ്വയമ്മർത്തിപ്പാതിച്ചും കണ്ടു് താൻ വളരെ സഭ്യാചിക്കുന്നു.

അരന്തരം പരഞ്ഞരാമൻ അംബുവയ നോക്കി ഇങ്ങനെ ചാഞ്ഞു: —ഭൈജൂർ ചുന്ന തോപ്പിച്ചുതു് നീ കണ്ണവ ല്ലോ. നിന്റെ കാഞ്ഞത്തിൽ എനിക്കു് ഇനി കന്നം ചെയ്യാനില്ല.

ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു് പരഞ്ഞരാമൻ മഹാന്നവച്ചുത തതിലുള്ള തന്റെ ആഗ്രഹമത്തിലേജ്ഞ മടങ്ങിപ്പുകാക്കും ചെയ്തു.

13. ഭാഗ്യവരാമൻ കർണ്ണ എന്ന
ധനദ്രവ്യം പരിപ്പിച്ചത്.

കാലം ഇങ്ങനെ കരെ കഴിഞ്ഞു. കർണ്ണൻ അരഞ്ഞാറി സംഗാതനായിവളരുന്നുവന്നു. അവന്റെ പിതാവു് യേ

ഓർമ്മരാമൻ കള്ളനെ ധനമ്പ്പേദം പറിപ്പിച്ചത് 53

ഒരപ്പട്ട വിലുക്കളെല്ലാം അഭ്യസിപ്പി ആതിനശേഷം അവ എ വിദ്യാഭ്യാസം കൈ ഇരയിന്നോ കീഴിൽ അഞ്ചുവിലു പറിപ്പിച്ചാംവാനാക്കി. കള്ളന് ഈ വിലു വേഗം പറിക്കു കയ്ക്കു, അഞ്ചുപ്രധാനങ്ങളിൽ അതിവിദ്യാഭ്യാസിത്തീങ്ക യും ചെണ്ണു.

എരുക്കിലും അഞ്ചുവിലു പറിച്ചതു പോരെന്നും ഒരു വിചാരം കള്ളനാണെങ്കിലി. അഞ്ചുവിലു പുണ്ണമാക്കാൻ പരമ്പരാമഹാരാജിയുടെ സ്വീകരിക്കുകയാണു ലഘുതെന്നു കള്ളന ഭോഗി. ഒരു തിരാസം കള്ളന് പരമ്പരാമഹാരാജി അടച്ചക്കുള്ളെങ്കിൽ ചെന്നു. തന്റെ വീരൻ മഹാശിരൈ തൊഴുതു് ഈ ദേഹം പരബ്രഹ്മ: — അരുദ്ധയോ മഹാശേഷി! തൊന്ന് അഭ്യാസുടെ ശൈഖ്യനാക്കാതെന്നു വിചാരിത്താൽ വന്നതാണ്. ④
എന്ന ധനമ്പ്പേദം പറിപ്പിച്ചാലും.

നീ ആരാണോ? എന്ന പരമ്പരാജയും ചോദിച്ചു.

മഹാശേഷി! തൊന്നൊരു ശ്രൂമാഡണാണോ. എന്ന കണ്ണൻ മരച്ചി പരബ്രഹ്മ.

എന്നാൽ തൊന്ന് നിന്നു ധനമ്പ്പേദം പറിപ്പിക്കാം. എന്ന പരമ്പരാമഹാരാജൻ പാശ്രത.

കാരോഭിവസ്യും ധനമ്പ്പേദത്താിൽ കാരോ പാം. കണ്ണൻ പരിച്ചു. അവൻ അപൂർവ്വമായ അഞ്ചുപ്രധാന സമ്പ്രദാജീവനാണെല്ലാം അഭ്യന്നിച്ചു. അതിനുംപുരുഷം അള്ളവാനുംമെന്നും മഹാഞ്ചുവും അവൻ സന്മാഭിച്ചു. അഞ്ചുനേനക്കാർ മികച്ച വില്ലാളിയാക്കവാൻ കള്ളന് ശ്രമിച്ചു.

ബാർഥരാമൻ വസ്തിപ്പാൻ ഇന്ത്യൻ കൂട്ടിയിലുണ്ട്. തന്റെ പുത്രനായ അജ്ഞന്ന് കണ്ണനോളം ദേഹം ശ്രദ്ധിപ്പാത്തവനാഭനാ വരുന്നതിൽ ദേവതയും അംഗമായി സഹിത തോന്തി. കണ്ണന് ദൈവികമായ അനുഭാവം സ്വാദിച്ചതിന്റെ രഹസ്യവും ഇന്ത്യൻറിയാമായിരുന്നു. പരത്രംമണംട്ട് കണ്ണന് അസ്ത്രംപറഞ്ഞ ദിവരവും ഇന്ത്യൻ ഗ്രഹിച്ചു. ഇന്ത്യൻ കണ്ണനെ വശിഷ്ഠംക്ഷയം അംഗസരം ദോക്കിനിന്നു.

അധികം താമസിയാതെ കരവസരവും കിട്ടി. ഒരു ദിവസം പരത്രംമണ് കണ്ണന്റെ മടിയിൽ തലയുംവെച്ചു കിടന്നാറണ്ടുകയായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ ഒരു പുഴവിന്റെ തുടമേൽ കടക്കിച്ചു. കണ്ണനു സഹിക്കാതെ വേദനയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇങ്ങനൊമ്പേരു നീം നിഡിജ്ഞം ദേഹം വന്നാംപാരൈകിലോ എന്ന ഫേന്നും ഒരു വീരൻ കറിന്നവേദന സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പുഴ പിന്നുണ്ടും കടക്കിച്ചില്ല. രക്തം ലാരയാറയായി കഴുകി തുടങ്ങി. പരത്രംമണം ഉത്തരീയം രക്തംകൊണ്ട് നന്നാതു. അരക്കുമും ഉണ്ടാകുയും, രക്തപ്രവാഹം കണ്ട് ആയുള്ളപ്പേട്ടുകൂടും ചെയ്യു. എന്നാണിതു്? എന്ന പരത്രംമണം സവിശൂയം ചോദിച്ചു. മഹാത്മാവേ! ഒരു പുഞ്ചവീം എന്നും തുടമേൽ കടക്കിച്ചു് പോരട്ടണാക്കിക്കൊള്ളാതു. അംഗവും നിഡിജ്ഞം ദേഹം വരുമെന്നു് ഫേന്നും തോന്തിയാതിരുന്നു.

സംഘാരണ മുഖണ്ണനു് ഇന്ത്യയികം സഹനാ കത്തിണാക്കമും എന്നു് പരത്രംമണം തന്നതാൻ വിചുരിച്ചു.

അർവരാമൻ കണ്ണനെ യന്ത്രഭം പറിപ്പിച്ചത് 55

എടോ യുവാവേ! നീ ഒരു ശ്രൂമണാനാബന്ന്
എന്നൊട്ട് പറഞ്ഞു. പക്ഷേ എതിള്ളുണ്ണവെ തോന്നനില്ല.
ഇപ്പോഴക്കിലും സത്രം എന്നൊട്ട് പറഞ്ഞു. അരല്ലുക്കിൽ
ഞാൻ നിന്നു കരിനമായി റവി മുകളിയും. എന്നും പരഞ്ഞു
രാമൻ പറഞ്ഞു.

ഈ ദീഷജി കണ്ണനെ പരവണ്ണാക്കിത്തീർത്ത്. കു
ടവിൽ ദെയൽമാവലംവിച്ചും കണ്ണൻ ഇങ്ങനെ പറ
ഞ്ഞു:— ഞാൻ ഒരു ശ്രൂമണാന്നു മക്കല്ലു. ഒരു സൂത
നും മക്കാംബൻ. അരങ്ങുനാം ശ്രൂമണാനായതുകൊണ്ടും,
ശ്രൂമണാനെയപ്പാതെ മരാരേയും അരങ്ങു പറിപ്പിക്കുകയില്ലെല്ലു
നും കേട്ടതുകൊണ്ടും ഞാൻ അരങ്ങേയോടും കരസത്രം പറ
വാൻ നില്ലു ഡിതനായി. ഈ അപരാധം അവിടനും
സദ്ധം കുമിച്ചാലും.

പ_ര_ാ_—കണ്ണൻ! ഞാൻ ഒരു ശ്രൂമണാനാബന്നാളിൽനും
വാസ്തവംതന്നെ. ഞാൻ ശ്രൂമണരെ മാത്രമേ സ്ക്രൂ
മിക്കനുംപുംവെന്ന പാഞ്ഞത്തും ശരിതന്നെ. നീ പറ
ഞ്ഞ അസത്രുവെന്തെ സംശയവാക്കാൻ ഇതുകൾ പഞ്ഞാണു
ങ്ങളാണോ? നീ എന്നു ചതിച്ചും പലവിയത്തിലും
ഈ അസ്ത്രവിത്രുകൾ വരിച്ചു. അപവര്യപ്പും വേണ്ടനു സ
മയം നിന്നു തോന്നാതായിപ്പോക്കട്ട. ഇവിടനിന്നും
വേഗം കടന്നുപോം.

കണ്ണൻ തുച്ഛംഗതേതാട്ട സ്വന്നേതേരിക്ക മടങ്ങി
ശ്രൂക്കും ചെയ്യു.

14. കംസനും പരത്രരാമനും

പചണാരിക്കൽ ഭോജനായകനായ കംസൻ രഥാദി സൈന്യങ്ങളുടുക്കി ലിറ്റജയത്തിന് പുറപ്പെട്ടു. അവൻ കേരളത്തിന്റെ വടക്കേ അരത്തുക്കിയിൽ എത്തി. പരത്രരാമജീവനുമായ കേരളത്തിൽ തന്റെ സൈന്യങ്ങൾ കൊള്ളുവാൻ തയ്യാറായ കംസൻ ദേഹത്തിൽ പ്രാണി പ്ലി. കേരളത്തിന്റെ അതിത്തിനിൽ എത്തിയ സ്ഥിതി ജ്ഞ' സഹ്യാദ്രിയിൽ (മഹാഗ്രാമപ്രധാനത്തിൽ) തവസ്സുചെയ്യുന്ന പരത്രരാമനു കണ്ണു മടങ്ങുകയാണ് തുമെന്നു കംസൻ നിയുഗിച്ചു. * അവൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ സഹ്യാദ്രിയുടെ ചുവട്ടിൽ നിന്തു. അനന്തരം അവൻ മുകളിലൂപ്പള്ളി അതുമന്ത്രമിന്തി കൊണ്ടാചെന്നു. തന്റെ ജഗ ജജയം, ക്ഷുഗ്രിയകൾം മട്ടിച്ചു പരത്രരാമഹാശ്വി കൊണ്ടാടിയാലേ പരിപൂർണ്ണാക്കളുള്ളവനു് വീഴ്വാന്വായ കംസൻ വിചാരിച്ചു. അവൻ അംഗീകാരത്തെ വാണിജി. താഴെ ആരാബ്രാഹം മഹാശ്വിയെ ധരിപ്പിച്ചതിന്റെപ്പോൾ അവൻ വളരെ വിനീതനായി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

കംസൻ — മാമിനിവിരാനായ അന്താജുടെ കാമ്മുകത്തിന്റെ താബനാലി കേടും കൊള്ളുമെന്നു് ഈ ആളുള്ളവനു് ഒരു മോഹമുണ്ടോ. ഈ മോഹം സാധിപ്പിച്ചതരണമെന്നു് ഫൂത്മിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പരത്രരാമൻ — പല വിചത്രകളും ഉണ്ടാക്കിത്തുനിൽക്കുന്ന ഈ വില്ലംവെച്ചു് താൻ എപ്പോഴും തവസ്സും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ. അവന്നും ആവന്നും വേരിട്ടേന്നും മാത്രമേ പ്രായമണാർ വില്ലേട്ടുക്കുക എല്ലാം.

നിന്റെ പ്രഭാവത്തിന്റെ സ്ഥിതി കണ്ടതിനശേഷം വൈഖാമകിൽ എന്നും അവസ്ഥ തൊന്ത് കാട്ടാം. ഒവയില്ലവമായ ഈ ധനാന്മുഖം, രഘുരാമനം മാറ്റുമെ കിലയേറീടുള്ളി. മറ്റാരേക്കൊണ്ടും ഈതു കൂലജ്ഞാനം സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് തൊന്ത് ഈ വില്ലു പുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. വൈഖാമകിൽ കന്ന കൂലച്ചുനോക്കാം. എന്നും ആ തപസ്പി സഹിതം പറഞ്ഞു.

യിമാനായ കംസൻ മാറ്റിയുടെ വാക്കുകൾക്കും വില്ലവാദി. തന്റെ ഭജവുലംകൊണ്ടുതന്നെ അവൻ ആ വില്ലിനെ ശരിയായി കൂലച്ചു. പരമ്പരാമരം അതു തപ്പുട്ടു. അദ്ദേഹം കുറച്ചുനേരം കണ്ടച്ചു ചിന്തിച്ചുതിനശേഷം ഈ ശാഖയെ പറഞ്ഞു: —

കാലസ്ഥിതിയോക്കു എന്തിക്കു മനസ്സിലായി. മേകംസ! വോന്ത് കാലനേമിയാണ്. ദൈത്യപ്രഭവായിരുന്ന കാലനേമി തപോവ്യലം മുലം ഈപ്പോൾ മനസ്സിനായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്തിക്കു തപോവ്യലംകൊണ്ടും ഒവയില്ലവാംഗാല്പമേ സിഖിച്ചിട്ടുള്ളി. നിന്നുക്കൊണ്ടും കൂടാൻ ഇതു തത്പരം തൊന്ത് മരാസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനിനാം തമ്മിൽ പരീക്ഷ വേണു. തൊന്ത് നിന്നു കുറിജയം ആരംബിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നിവച്ചാപദ്ധതിക്കാരി മാമാത്രുമ്പുള്ള ഈ ധനാന്മുഖം നീ കൊണ്ടുപോയി, നീന്തും രാജ്യാനീയിൽ വെച്ചു അച്ചിച്ചുകൊള്ളുക.

അല്ലെങ്കിലും സദേ! ധനംഞ്ചാഹത്തിന്റെ വിധികളെ പ്രാം തൊൻ നിന്മക്ഷപണ്ടിച്ചുതരാം. ഈ ധനമ്പുറിനോട് ഉടമ്പത്ക്കാതിരിക്കുന്നിടങ്ങളായിരം കാലം നിന്മക്ഷംനാകും എണ്ണം പേരിക്കാവില്ല. ഇതിനു കൂടാം എന്ന പരംനാഭോ അംഗൻ നീയും അധികാരിക്കും. ധനമാർക്കാമണജൈല്ലാം ദേടി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന നീ മോക്ഷമടയുകയും ചെയ്യും.

അർവ്വരാജൻറെ അനന്തരാദാഖലി കംസൻ അഭ്ര അിക്കനിന്നാണെന്നിലുണ്ട്. അവൻ ചരിവാരസമേതം സ്വപ്നത്വത്തിൽ മടങ്ങി. ചരംഗരാമൻ ചാത്രത്തു് ശരിയായിരുന്നു. ഗ്രീക്കില്ലെന്ന് ഈ ധനമ്പുറിനെ വണ്ണിച്ചതിനശേഷം മാണാല്ലോ കംസനു് മോക്ഷം കൊടുത്തതു്.

